

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie w XVIII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Szulewicz

Ławnicy : Teresa Garbicz, Romuald Mioduszeowski

Protokolant: Katarzyna Wysocka, Krzysztof Niezbecki, Katarzyna Zawadka, Agata Bandura, Michał Sadaj

w obecności

Prokuratora: Marcina Szponda

po rozpoznaniu dnia 26 kwietnia, 9, 12 i 30 maja, 3 lipca 2017 r.

sprawy

1) R. T. (1), urodzonego (...) w N., syna S. i M. z d. M.,

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 7 do 9 lutego 2015 r., działając wspólnie i w porozumieniu z M. F.

i P. D. (1) oraz w ramach ustalonego podziału ról, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci heroiny o łącznej wadze 998,57 g netto w ten sposób, że po zakupie w/w środka odurzającego na terenie Holandii od nieustalonej osoby polecił M. F. jego przemieszczenie na terytorium Polski, a następnie wspólnie z P. D. (1) odebrał na terenie W., przewiózł do W. oraz testował właściwości w/w środka odurzającego, po czym usiłował wprowadzić do obrotu poprzez sprzedaż na rzecz nieustalonych osób, co jednak nie nastąpiło wobec zatrzymania przez funkcjonariuszy Policji,

tj. o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk;

II. w październiku 2013 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie

i w porozumieniu z P. D. (1), S. B. oraz A. D.

w ramach ustalonego podziału ról, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci kokainy o łącznej wadze 1 kg netto w ten sposób, że po dwukrotnym zakupie po 0,5 kg kokainy za łączną kwotę 34 tys. euro w/w środka odurzającego na terenie Holandii od nieustalonej osoby sprzedał go P. D. (1) i S. B. za kwotę nie mniejszą niż 36 tys. euro, (co stanowiło równowartość 150.120 złotych) po czym przedmiotowe narkotyki zostały przewiezione na terytorium Polski przez A. D.,

tj. o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

III. w okresie od września do grudnia 2014 r., działając wspólnie i w porozumieniu z P. D. (1), S. B. oraz A. D. w ramach ustalonego podziału ról, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości

substancji psychotropowej w postaci 4 kg netto amfetaminy w ten sposób, że po uprzednim zakupie w/w substancji psychotropowej na terenie Holandii od nieustalonej osoby za łączną kwotę 3200 euro, telefonicznie uzgodnił z P. D. (1) warunki sprzedaży w/w substancji psychotropowej, która to następnie została zakupiona od niego na terenie Holandii przez S. B. za kwotę 4400 euro (co stanowiło równowartość 18.260 złotych) i przemieszczona przez A. D. na terytorium Polski,

tj. o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

IV. w grudniu 2014 r., działając wspólnie i w porozumieniu z P. D. (1) oraz w ramach ustalonego podziału ról, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci kokainy w ilości nie mniejszej niż 600 g netto oraz substancji psychotropowej w postaci ekstazy w ilości nie mniejszej niż 70 tabletek, w ten sposób, że po uprzednim zakupie środka odurzającego za kwotę 16 tys. euro oraz substancji psychotropowej za kwotę nie mniejszą niż 525 euro na terenie Holandii przewiózł je na terytorium Polski, po czym wprowadził je do obrotu w M. poprzez przekazanie części narkotyków nieustalonym osobom, oraz w n/n miejscowości położonej w województwie (...) poprzez sprzedaż pozostałej części narkotyków za pośrednictwem S. B. nieustalonej osobie za kwotę nie mniejszą niż 27,6 tys. euro (co stanowiło równowartość 114540 złotych),

tj. o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk;

V. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od września do grudnia 2012 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. F., wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze 1 kg netto w ten sposób, że na terenie Holandii, w miejscowości G. sprzedał M. F. za kwotę 4000 euro (co stanowiło równowartość 16240 złotych) w/w środek odurzający, który to następnie przewiózł rzeczony narkotyki na terytorium Polski, celem ich dalszej dystrybucji,

tj. o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

VI. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od czerwca do września 2013 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. F., wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze 1 kg netto w ten sposób, że po uprzednim zakupie na terenie Holandii, w miejscowości K. sprzedał M. F. za kwotę 4000 euro (co stanowiło równowartość 16680 złotych) w/w środek odurzający, który to następnie przewiózł rzeczony narkotyki na terytorium Polski, celem ich dalszej dystrybucji,

tj. o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

VII. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od września do grudnia 2012 r., w miejscowości N. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znacznej ilości środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze 1 kg netto w ten sposób, że sprzedał M. F. i innym nieustalonym osobom przedmiotowy środek odurzający za kwotę nie mniejszą niż 15 tys. zł, celem ich dalszej dystrybucji,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

VIII. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od kwietnia do maja 2013 r., w okolicach miejscowości G., B. i N., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znacznej ilości środka odurzającego w postaci marihuany o

łącnej wadze 1 kg netto w ten sposób, że sprzedał przedmiotowy środek odurzający M. F. i innymi nieustalonym osobom za kwotę nie mniejszą niż 16 tys. zł, celem ich dalszej dystrybucji,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

2) P. D. (1), urodzonego (...) w B., syna J. i J. z d. H.,

oskarżonego o to, że:

IX. w okresie od 7 do 9 lutego 2015 r., działając wspólnie i w porozumieniu z R. T. (1) i M. F. oraz w ramach ustalonego podziału ról, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci heroiny o łącznej wadze 998,57 g netto w ten sposób, że po uprzednim zakupie w/w środka odurzającego przez R. T. (1) od nieustalonej osoby na terenie Holandii i jego przywozie przez M. F. na terytorium Polski, bezpośrednio po tym odebrał we W. w/w środek odurzający, a następnie z R. T. (1) przewiózł do W., po czym usiłował wprowadzić go do obrotu poprzez udzielanie części ww. narkotyku nieustalonym osobom, jednakże nie zdołał zrealizować zamierzonego celu wobec zatrzymania go przez funkcjonariuszy Policji,

tj. o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk,

X. w październiku 2013 r., działając wspólnie i w porozumieniu z R. T. (1), S. B. oraz A. D. w ramach ustalonego podziału ról, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci kokainy o łącznej wadze 1 kg netto w ten sposób, że po uprzednim dwukrotnym zakupie po 0,5 kg za łączną kwotę nie mniejszą niż 36 tys. euro (co stanowiło równowartość 150 120 zł) w/w środka odurzającego od R. T. (1) na terenie Holandii i jego przywozie przez A. D. na terytorium Polski, odebrał w/w środek odurzający, a następnie dwukrotnie wprowadził do obrotu w M. poprzez sprzedaż za kwotę nie mniejszą niż 41 tys. euro na rzecz nieustalonej osoby o ps. (...), przy czym uzyskał od nabywcy tylko z pierwszej transakcji korzyść majątkową w kwocie 20,5 tys. euro (co stanowiło równowartość 85 485 zł),

tj. o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk;

XI. w okresie od września do grudnia 2014 r., działając wspólnie i w porozumieniu z R. T. (1), S. B. oraz A. D. w ramach ustalonego podziału ról, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci 4 kg netto amfetaminy w ten sposób, że telefonicznie uzgodnił z R. T. (1) cenę, ilość i rodzaj w/w substancji, która następnie została zakupiona przez S. B. od R. T. (1) na terenie Holandii za kwotę 4400 euro (co stanowiło równowartość 18 348 zł) i przemieszczona przez A. D. na terytorium Polski, przy czym z przedmiotowej transakcji osiągnął od R. T. (1) korzyść majątkową w kwocie 600 euro (co stanowiło równowartość 2502 zł),

tj. o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

XII. w grudniu 2014 r., działając wspólnie i w porozumieniu z R. T. (1) oraz w ramach ustalonego podziału ról, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci kokainy w ilości nie mniejszej niż 600 g netto oraz substancji psychotropowej w postaci ekstazy w ilości nie mniejszej niż 70 tabletek, w ten sposób, że po uprzednim zakupie środka odurzającego za kwotę 16 tys. euro (co stanowiło równowartość 66 400 zł) oraz substancji psychotropowej za kwotę nie mniejszą niż 525 euro (co stanowiło równowartość 2179 zł) na terenie

Holandii oraz ich przywozie przez R. T. (1) na terytorium Polski, bezpośrednio po tym wprowadził je do obrotu w M. poprzez przekazanie części narkotyków nieustalonym osobom, oraz w n/n miejscowości położonej w województwie (...) poprzez sprzedaż pozostałej części narkotyków za pośrednictwem S. B. nieustalonej osobie za kwotę nie mniejszą niż 27,6 tys. euro (co stanowiło równowartość 114 540 zł),

tj. o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk,

XIII. w okresie od czerwca do września 2014 r. działając w krótki odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środka odurzającego w postaci 2 kg netto marihuany w ten sposób, iż dwukrotnie dokonał zakupu 1 kg netto marihuany we W. od nieustalonej osoby o imieniu S. za kwotę 7 tys. zł, a następnie dwukrotnie w miejscowości J. sprzedał w/w środki M. K. za kwotę 8,5 tys. zł,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk,

XIV. w okresie od czerwca do września 2014 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środka odurzającego w postaci 1 kg netto marihuany w ten sposób iż dokonał zakupu w/w środka we W. od nieustalonej osoby o imieniu S. za kwotę 7 tys. zł, a następnie w R. sprzedał go S. K. za kwotę 8,5 tys. zł,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

XV. w bliżej nieokreślonym czasie, w latach 2011- 2013 w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środka odurzającego w postaci 4 kg netto marihuany w ten sposób iż dokonał zakupu w/w środka w trzech partiach od mężczyzny o imieniu T. ps. (...) za łączną kwotę 50 tys. zł, a następnie w okolicach K., T. i B. sprzedał go S. B. za łączną kwotę 56 tys. zł,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

3) S. B., urodzonego (...) w P., syna R. i M. z d. D.

oskarżonego o to, że:

XVI. w październiku 2013 r., działając wspólnie i w porozumieniu z P. D. (1), R. T. (1) oraz A. D. w ramach ustalonego podziału ról, wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci kokainy o łącznej wadze 1 kg netto w ten sposób, że po dwukrotnym zakupie w/w środka odurzającego przez R. T. (1) za łączną kwotę 34 000 EURO od nieustalonej osoby na terenie Holandii w partiach po 0,5 kg, nabył ten środek odurzający wspólnie z P. D. (1) za kwotę 36 000 EURO (co stanowiło równowartość 150.120 zł), po czym w/w narkotyk został przetransportowany na terytorium Polski przez A. D. celem dalszej dystrybucji,

tj. o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk;

XVII. w okresie od września do grudnia 2014 r., działając wspólnie i w porozumieniu z P. D. (1), R. T. (1) oraz A. D. w ramach ustalonego podziału ról, wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci 4 kg netto amfetaminy w ten sposób, że po telefonicznym uzgodnieniu przez P. D. (1) i R. T. (2) warunków sprzedaży w/w substancji psychotropowej, która została uprzednio zakupiona przez R. T. (1) na terenie Holandii od nieustalonej osoby za łączną kwotę 3.200 EURO, zakupił w/w substancję psychotropową

od R. T. (1) za kwotę 4.400 EURO (co stanowiło równowartość 18.260 zł), po czym w/w substancja psychotropowa została przetransportowana na terytorium Polski przez A. D. celem dalszej dystrybucji,

tj. o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk;

XVIII. w grudniu 2014 r. w bliżej nieustalonej miejscowości na terenie województwa (...), działając wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środka odurzającego w postaci kokainy o łącznej wadze nie mniejszej niż 600 g i substancji psychotropowej w postaci tzw. ekstazy w ilości nie mniejszej niż 70 tabletek, w ten sposób, iż po nabyciu w/w środka odurzającego oraz substancji psychotropowej na terenie Holandii przez działających wspólnie i w porozumieniu P. D. (1) i R. T. (1) oraz przetransportowaniu tych narkotyków na terytorium Polski, pośredniczył w nabyciu znacznej części tych narkotyków od w/w mężczyzn przez nieustaloną osobę za kwotę nie mniejszą niż 27 600 EURO (co stanowiło wartość 114 540 zł),

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk;

XIX. w bliżej nieokreślonym czasie, w latach 2011-2013 w okolicach K., T. i B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środka odurzającego w postaci 4 kg netto marihuany w ten sposób iż dokonał zakupu w/w środka w trzech partiach od P. D. (1) za łączną kwotę 56 tys. zł, celem dalszej dystrybucji,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

XX. w dniu 18 listopada 2015 roku w miejscowości G. przy ulicy (...), wbrew przepisom ustawy z dn. 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 621,72 g netto, zaliczany zgodnie z załącznikiem nr (...) do w/w ustawy do środków odurzających grupy I-N-I i IV-N,

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

4) S. K., urodzonego (...) w W., syna J. i B. z d. S.,

oskarżonego o to, że:

XXI. w dniu 31 marca 2016 roku na terenie nieruchomości nie posiadającej oznaczenia, położonej w miejscowości D. na rogu ulic (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 1907,04 g netto, zaliczany zgodnie z załącznikiem nr 1 do w/w ustawy do środków odurzających grupy I-N-I i IV-N,

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

XXII. w okresie od czerwca do września 2014 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste zaliczanych zgodnie z załącznikiem do w/w ustawy do środków odurzających grup I-N oraz IV-N o masie 1 kg netto, w ten sposób iż dokonał zakupu w/w środka w R. od P. D. (1) za kwotę 8,5 tys. zł, a następnie w nieustalonym miejscu sprzedał go nieustalanej osobie,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii ;

5) A. D., syna F. i E. z d. D., urodzonego

(...) roku w K.

oskarżonego o to, że:

XXIII. w październiku 2013 r., działając wspólnie i w porozumieniu z S. B. i innymi ustalonymi osobami w ramach ustalonego podziału ról, wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał wewnątrzwspólnotowego przewozu znacznej ilości środka odurzającego w postaci kokainy o łącznej wadze 1 kg netto w ten sposób, że po dwukrotnym zakupie w/w środka odurzającego przez S. B. i P. D. (1) od R. T. (1) na terenie Holandii w partiach po 0,5 kg, przetransportował samochodem marki N. ten środek na terytorium Polski, a następnie przekazał go S. B. celem dalszej dystrybucji, przy czym otrzymał korzyść majątkową w łącznej kwocie 3 tys zł, przy czym czyn ten popełnił w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 29 marca 2012 roku sygn. akt V K 225/11 za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk;

XXIV. w okresie od września do grudnia 2014 r., działając wspólnie i w porozumieniu z S. B. i innymi ustalonymi osobami w ramach ustalonego podziału ról, wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał wewnątrzwspólnotowego przewozu znacznej ilości środka psychotropowego w postaci amfetaminy o wadze 4 kg netto w ten sposób, że po zakupie w/w substancji psychotropowej przez S. B. i P. D. (1) od R. T. (1) na terenie Holandii przetransportował samochodem marki N. tę substancję psychotropową na terytorium Polski, otrzymując korzyść majątkową w postaci nieustalonej ilości substancji psychotropowej, a następnie pozostałą część odkupił od S. B. w partiach 20-30 g w przeciągu krótkiego czasu, celem dalszej dystrybucji, przy czym czyn ten popełnił w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 29 marca 2012 roku sygn. akt V K 225/11 za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

XXV. w bliżej nieokreślonym okresie czasu, jednakże nie wcześniej niż w grudniu 2014 r. w bliżej nieustalonej miejscowości na terenie województwa (...), działając wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci tzw. ekstazy w ilości nie mniejszej niż 70 tabletek, w ten sposób, iż nabył w/w substancję psychotropową od S. B. w kwocie 8-10 zł za sztukę, celem dalszej dystrybucji, przy czym czyn ten popełnił w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 29 marca 2012 roku sygn. akt V K 225/11 za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk;

XXVI. w bliżej nieokreślonym czasie, w latach 2011-2013, w bliżej nieustalonej miejscowości na terenie województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środka odurzającego w postaci 100 g ziela konopi innych niż włókniste, w ten sposób iż, zakupił w/w środek od S. B. za kwotę 1800 zł, celem dalszej dystrybucji,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

6) M. K., urodzonego (...) w W., syna W. i J. z d. P.,

oskarżonego o to, że:

XXVII. nieustalonego dnia w czerwcu 2014 r. w J., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz wbrew przepisom art. 33-35, art. 37 i art. 40 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie środkiem odurzającym znacznej ilości w postaci marihuany o łącznej wadze 2 kg w ten sposób, że dwukrotnie dokonał zakupu w/w środka odurzającego od P. D. (1) w partiach o wadze 1 kg każda za łączną kwotę 17.000 zł, celem dalszej dystrybucji na rzecz nieustalonych osób,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk.

7) B. P. (1), syna Z. i Z. z d. W., urodzonego (...)
w R.

oskarżonego o to, że:

XXVIII. w grudniu 2014 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z S. B. i innymi n/n osobami, w ramach ustalonego podziału ról, wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał wewnątrzspółnotowego przewozu znacznej ilości środka odurzającego w postaci kokainy o łącznej wadze 600 gram, w ten sposób, iż po otrzymaniu w/w środka od S. B. w miejscowości M., przetransportował go wraz n/n mężczyzną na terytorium Słowacji, celem dalszej dystrybucji, za kwotę nie mniejszą niż 28.000 Euro, przy czym czyn ten popełnił w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 12 lipca 2013 roku sygn. akt V K 71/13 za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk.

8) R. B., urodzoną (...) w W., córki A. i W. z d. J.,

oskarżonej o to, że:

XXIX. w dniu 8 lutego 2015 r. w M. i w W., działając w zamiarze, aby P. D. (1) i R. T. (1) dokonali czynu zabronionego polegającego na wprowadzeniu do obrotu znacznej ilości środka odurzającego w postaci heroiny o wadze 998,57 g netto wbrew przepisom art. 33-35, art. 37 i art. 40 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, swoim zachowaniem ułatwiła jego popełnienie w ten sposób, że umówiła się na spotkanie z w/w mężczyznami w swoim miejscu zamieszkania w M., przyjęła od nich próbkę heroiny celem przetestowania jej właściwości, a następnie pozostając w bezpośrednim kontakcie telefonicznym z P. D. (1) i R. T. (1) szukała nabywców w/w środka odurzającego będąc w posiadaniu tej próbki,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

9) Ł. R., urodzonego (...) w P., syna M. i B. z d. W.,

oskarżonego o to, że:

XXX. w bliżej nieokreślonym czasie, w latach 2011-2013, w miejscowościach Ł. i W., na terenie województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środka odurzającego w postaci 3900 g marihuany w ten sposób iż, zakupił w/w środek od S. B. za łączną kwotę 70200 zł, celem dalszej dystrybucji,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

XXXI. w dniu 2 czerwca 2016 roku w G. przy ul. (...), woj. (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 0,47 grama brutto, zaliczanych zgodnie z załącznikiem do w/w ustawy do środków odurzających grup I-N oraz IV-N, przy przyjęciu wypadku mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

orzeka

I. Oskarżonego R. T. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I a/o wyczerpującego dyspozycje art. 55 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11 § 3 k.k. w zw. z art.60 § 3 k.k. w zw. z art.60 § 6 pkt 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych,

II. Oskarżonego R. T. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt II a/o wyczerpującego dyspozycje art. 55 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. w zw. z art.60 § 3 k.k. w zw. z art.60 § 6 pkt 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych,

III. Na podstawie art.45 § 1 k.k. orzeka przepadek równowartości odniesionej korzyści majątkowej, zasądając od R. T. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 120 (sto pięćdziesiąt tysięcy sto dwadzieścia) złotych

IV. Oskarżonego R. T. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt III a/o wyczerpującego dyspozycje art. 55 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. w zw. z art.60 § 3 k.k. w zw. z art.60 § 6 pkt 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

V. Na podstawie art.45 § 1 k.k. orzeka przepadek równowartości odniesionej korzyści majątkowej, zasądając od R. T. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 18.260 (osiemnaście tysięcy dwieście sześćdziesiąt) złotych

VI. Oskarżonego R. T. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt IV a/o wyczerpującego dyspozycje art. 55 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11 § 3 k.k. w zw. z art.60 § 3 k.k. w zw. z art.60 § 6 pkt 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych,

VII. Na podstawie art.45 § 1 k.k. orzeka przepadek równowartości odniesionej korzyści majątkowej, zasądając od R. T. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 107 070 (sto siedem tysięcy siedemdziesiąt) złotych

VIII. Oskarżonego R. T. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt V a/o wyczerpującego dyspozycje art. 55 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. w zw. z art.60 § 2 k.k. w zw. z art.60 § 6 pkt 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

IX. Na podstawie art.45 § 1 k.k. orzeka przepadek równowartości odniesionej korzyści majątkowej, zasądając od R. T. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 16.240 (szesnaście tysięcy dwieście czterdzieści) złotych

X. Oskarżonego R. T. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt VI a/o wyczerpującego dyspozycje art. 55 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. w zw. z art.60 § 2 k.k. w zw. z art.60 § 6 pkt 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

XI. Na podstawie art.45 § 1 k.k. orzeka przepadek równowartości odniesionej korzyści majątkowej, zasądając od R. T. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 16.680 (szesnaście tysięcy sześćset osiemdziesiąt) złotych

XII. Oskarżonego R. T. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt VII a/o wyczerpującego dyspozycje art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art.56 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. w zw. z art.60 § 3 k.k. w zw. z art.60 § 6 pkt 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

XIII. Na podstawie art.45 § 1 k.k. orzeka przepadek równowartości odniesionej korzyści majątkowej, zasądając od R. T. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 15.000 (piętnaście tysięcy) złotych

XIV. Oskarżonego R. T. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt VIII a/o wyczerpującego dyspozycje art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art.56 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. w zw. z art.60 § 3 k.k. w zw. z art.60 § 6 pkt 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

XV. Na podstawie art.45 § 1 k.k. orzeka przepadek równowartości odniesionej korzyści majątkowej, zasądając od R. T. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 16.000 (szesnaście tysięcy) złotych

XVI. Na podstawie art.85, 86 § 1 k.k. orzeka karę łączną wobec R. T. (1) 1 (jednego) roku 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych,

XVII. Oskarżonego P. D. (1), po przyjęciu, iż usiłował wprowadzić do obrotu 998,57 g heroiny poprzez sprzedaż nieustalonym osobom, uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt IX a/o wyczerpującego dyspozycje art. 55 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11 § 3 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

XVIII. Oskarżonego P. D. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt X a/o wyczerpującego dyspozycje art. 55 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11 § 3 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

XIX. Na podstawie art.45 § 1 k.k. orzeka przepadek równowartości odniesionej korzyści majątkowej, zasądając od P. D. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 42.742,50 (czterdzieści dwa tysiące siedemset czterdzieści dwa 50/100) złote

XX. Oskarżonego P. D. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt XI a/o wyczerpującego dyspozycje art. 55 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art.55 ust.3

ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

XXI. Na podstawie art.45 § 1 k.k. orzeka przepadek równowartości odniesionej korzyści majątkowej, zasądając od P. D. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.502 (dwa tysiące pięćset dwa) złote

XXII. Oskarżonego P. D. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt XII a/o wyczerpującego dyspozycje art. 55 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11 § 3 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

XXIII. Na podstawie art.45 § 1 k.k. orzeka przepadek równowartości odniesionej korzyści majątkowej, zasądając od P. D. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3.320 (trzy tysiące trzysta dwadzieścia) złotych

XXIV. Oskarżonego P. D. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt XIII a/o wyczerpującego dyspozycje art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie z art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. w zw. z art.60 § 2 k.k. w zw. z art.60 § 6 pkt 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

XXV. Na podstawie art.45 § 1 k.k. orzeka przepadek równowartości odniesionej korzyści majątkowej, zasądając od P. D. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 17.000 (siedemnaście tysięcy) złotych

XXVI. Oskarżonego P. D. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt XIV a/o wyczerpującego dyspozycje art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie z art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. w zw. z art.60 § 2 k.k. w zw. z art.60 § 6 pkt 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

XXVII. Na podstawie art.45 § 1 k.k. orzeka przepadek równowartości odniesionej korzyści majątkowej, zasądając od P. D. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 8.500 (osiem tysięcy pięćset) złotych

XXVIII. Oskarżonego P. D. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt XV a/o wyczerpującego dyspozycje art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie z art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. w zw. z art.60 § 2 k.k. w zw. z art.60 § 6 pkt 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

XXIX. Na podstawie art.45 § 1 k.k. orzeka przepadek równowartości odniesionej korzyści majątkowej, zasądając od P. D. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 56.000 (pięćdziesiąt sześć tysięcy) złotych

XXX. Na podstawie art.85, 86 § 1 k.k. orzeka karę łączną wobec P. D. (1) 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych,

XXXI. Oskarżonego S. B. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt XVI a/o, przy czym czyn ten popełnił w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, tj. czynu wyczerpującego dyspozycje art. 55 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu w zb. z z art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art.64 § 1 k.k. i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11 § 3 k.k. w zw. w zw. z art.60 § 3 k.k. w zw. z art.60 § 6 pkt 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku 2 (dwóch) miesięcy

pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych,

XXXII. Na podstawie art.45 § 1 k.k. orzeka przepadek równowartości odniesionej korzyści majątkowej, zasądając od S. B. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 42.742,50 (czterdzieści dwa tysiące siedemset czterdzieści dwa 50/100) złote

XXXIII. Oskarżonego S. B. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt XVII a/o wyczerpującego dyspozycje art. 55 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu w zb. z z art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11 § 2 k.k. i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11 § 3 k.k. w zw. w zw. z art.60 § 3 k.k. w zw. z art.60 § 6 pkt 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych,

XXXIV. Oskarżonego S. B. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt XVIII a/o wyczerpującego dyspozycje art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu i za to na podstawie art.56 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. w zw. z art.60 § 3 k.k. w zw. z art.60 § 6 pkt 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

XXXV. Na podstawie art.45 § 1 k.k. orzeka przepadek równowartości odniesionej korzyści majątkowej, zasądając od S. B. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 4150 (cztery tysiące sto pięćdziesiąt) złotych

XXXVI. Oskarżonego S. B. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt XIX a/o przy czym czyn ten popełnił w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, tj. czynu wyczerpującego dyspozycje art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.64 §1 k.k. i za to na podstawie art.56 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. w zw. z art.60 § 2 k.k. w zw. z art.60 § 6 pkt 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

XXXVII. Oskarżonego S. B. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt XX a/o, wyczerpującego dyspozycje art. 62 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

XXXVIII. Na podstawie art.85, 86 § 1 k.k. orzeka karę łączną wobec S. B. 1 (jednego) roku 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

XXXIX. Oskarżonego S. K. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt XXI a/o, wyczerpującego dyspozycje art. 62 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności

XL. Oskarżonego S. K. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt XXII a/o, z tym, że z opisu przypisanego czynu eliminuje sprzedaż w nieustalonym miejscu nieustalonej osobie, tj. czynu wyczerpującego dyspozycje art. 56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

XLI. Na podstawie art.85, 86 § 1 k.k. orzeka karę łączną wobec S. K. 2 (dwóch) lat 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności

XLII. Oskarżonego A. D. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XXIII a/o, z tym, że przyjmuje, że A. D. dopuścił się wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycje art. 55 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

XLIII. Na podstawie art.45 § 1 k.k. orzeka przepadek równowartości odniesionej korzyści majątkowej, zasądając od A. D. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3.000 (trzy tysiące) złotych

XLIV. Oskarżonego A. D. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XXIV a/o, z tym, że przyjmuje, że A. D. dopuścił się wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości substancji psychotropowej, tj. czynu wyczerpującego dyspozycje art. 55 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art.56 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11 § 3 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

XLV. Oskarżonego A. D. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XXV a/o, wyczerpującego dyspozycje art.56 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art.56 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

XLVI. Oskarżonego A. D. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XXVI a/o, wyczerpującego dyspozycje art.56 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art.56 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

XLVII. Na podstawie art.85, 86 § 1 k.k. orzeka karę łączną wobec A. D. 4 (czterech) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych,

XLVIII. Oskarżonego M. K. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XXVII a/o, wyczerpującego dyspozycje art. 56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. i za to na podstawie art. 56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

XLIX. Na podstawie art. 4 § 1 k.k. w zw. z art.69 §1 i 2, art.70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 r. wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec M. K. warunkowo zawieszają na okres 5 (pięciu) lat próby

L. Na podstawie art.73 § 1 k.k. w okresie próby oddaje M. K. pod dozór kuratora

LI. Oskarżonego B. P. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XXVIII a/o, z tym, że przyjmuje, że B. P. (1) dopuścił się wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami wewnątrzspółnotowej dostawy znacznej ilości środka odurzającego z terytorium Polski do Słowacji, tj. czynu wyczerpującego dyspozycje art. 55 ust. 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. wymierza mu karę 3 (trzech) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

LII. Oskarżoną R. B. uznaje za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt XXIX a/o, wyczerpującego dyspozycje art.18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie

art. 19 § 1 k.k. w zw. z art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

LIII. Na podstawie art. 4 § 1 k.k. w zw. z art.69 §1 i 2, art.70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 r. wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec R. B. warunkowo zawiesza na okres 4 (czterech) lat próby

LIV. Oskarżonego Ł. R. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XXX a/o, wyczerpującego dyspozycje art. 56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

LV. Oskarżonego Ł. R. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XXXI a/o, wyczerpującego dyspozycje art. 62 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

LVI. Na podstawie art. 4 § 1 k.k. w zw. z art.69 §1 i 2, art.70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 r. wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec Ł. R. warunkowo zawiesza na okres 5 (pięciu) lat próby

LVII. Na podstawie art.73 § 1 k.k. w okresie próby oddaje Ł. R. pod dozór kuratora

LVIII. Na podstawie art.85, 86 § 1 k.k. orzeka wobec Ł. R. karę łączną 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych

LIX. Na podstawie art.63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zalicza okresy tymczasowego aresztowania:

- R. T. (1) od dnia 9 lutego 2015 r. do dnia 30 października 2015 r.

- P. D. (1) od dnia 9 lutego 2015 r. do dnia 24 czerwca 2015 r.

- S. B. od dnia 18 listopada 2015 r. do dnia 25 lipca 2016 r.

- S. K. od dnia 31 marca 2016 r. do dnia 3 sierpnia 2016 r.

- B. P. (1) od dnia 2 czerwca 2016 r. do dnia 26 lipca 2016 r.

LX. Na podstawie art.63 § 2 k.k. na poczet orzeczonych kar grzywny zalicza okresy:

- zatrzymania M. K. od dnia 17 do 19 listopada 2016 r., uznając karę za wykonaną w wymiarze 6 (sześciu) stawek dziennych

- zatrzymania R. B. w dniu 19 listopada 2015 r., uznając karę za wykonaną w wymiarze 2 (dwóch) stawek

- tymczasowego aresztowania Ł. R. od dnia 2 do 30 czerwca 2016 r., uznając karę za wykonaną w wymiarze 58 (pięćdziesięciu ośmiu) stawek dziennych

LXI. Na podstawie art.70 ust 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych zarejestrowanych w wykazie Nr (...) pod poz.1, (k. 1400), w wykazie Nr (...) (k.1401-1402) pod poz. 14, 18, 23, 24, 27; w wykazie nr (...) pod poz.1, , w wykazie nr (...) (k.3250) pod poz.50,51; w wykazie nr (...) (k.3256) pod poz.42, w wykazie nr (...) (k.3262) pod poz.43

LXII. Na podstawie art.230 § 2 k.p.k. dowody rzeczowe opisane w wykazie Nr (...) (k.1401-1402) pod poz.1-6, 15-17, 19-22 zwraca P. D. (1), pod poz. 8, 9, 11 zwraca R. T. (1) , pod poz. 10, 25 zwraca Hotelowi (...) ul. (...) (...)-(...) W.,

pod poz. (...)zwraca Hotelowi (...) ul. (...) (...)-(...) O., w wykazie nr (...) (k.3251-3252) pod poz.52-55 zwraca S. K., w wykazie nr (...) (k.3254) pod poz.46-48 zwraca B. P. (1), w wykazie nr(...) (k.3256) pod poz.41, w wykazie nr (...) (k.3261) pod poz.44 i 45 zwraca Ł. R., w wykazie nr (...) (k.3258) poz.29 zwraca M. K.

LXIII. Zasadza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. S. i adw. K. K. (1) kwoty po 1740 (tysiąc siedemset czterdzieści) złotych + VAT, na rzecz adw. Ł. K. kwotę 1440 (tysiąc czterysta czterdzieści) złotych + VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu.

LXIV. Zasadza na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłat od oskarżonych P. D. (1), A. D., B. P. (1) kwoty po 800 (osiemset) złotych, od oskarżonych R. T. (1), S. B., S. K., Ł. R. kwoty po 700 (siedemset) złotych, od oskarżonego M. K. kwotę 600 (sześćset) złotych, od oskarżonej R. B. kwotę 500 (pięćset) złotych i obciąża ich pozostałymi kosztami sądowymi w częściach nań przypadających.

Sygn. akt XVIII K 268/16

UZASADNIENIE

Na podstawie art.423 § 1a k.p.k. uzasadnienie zostało sporządzone z ograniczeniem podmiotowym i przedmiotowym wyznaczonym wnioskami o sporządzenie uzasadnienia wyroku – w całości odnośnie oskarżonych S. K., A. D., M. K., B. P. (1), R. B., Ł. R., w części dotyczącej wymiaru kary i środków karnych w odniesieniu do P. D. (1).

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odnośnie zarzutów IX-XII dot. P. D. (1), XXIII-XXV dot. A. D., XXVIII dot. B. P. (1) i XXIX dot. R. B.

Latem 2013 r. R. T. (1) poznał P. D. (1). Doszło do tego w B. w hotelu prowadzonym przez siostrę P. D. (1). Podczas rozmowy okazało się, że obaj wcześniej byli karani za przestępstwa narkotykowe. R. T. (1) został deportowany z USA i mieszkał w Holandii. Porozumieli się, że R. T. (1) ma możliwości zakupu narkotyków w Holandii, a P. D. (1) zajmuje się handlem narkotykami na terenie Polski. Obaj wymienili się numerami telefonów i po tym spotkaniu doszło do kilku zdarzeń z ich udziałem polegających na zakupie narkotyków w Holandii, przewiezieniu ich do Polski i dalszej ich sprzedaży w Polsce.

R. T. (1), mieszkający w Holandii, zajmował się zakupem różnych rodzajów narkotyków na terenie Holandii, których przemyt do Polski a następnie ich zbycie organizował P. D. (1). W przypadku zdarzeń z grudnia 2014 r. i lutego 2015 r. R. T. (1) samodzielnie zorganizował przemyt zakupionych narkotyków do Polski.

Po kilku miesiącach od poznania się P. D. (1) skontaktował się telefonicznie z R. T. (1), mówiąc mu, że potrzebuje „tego najdroższego”. R. T. (1) zrozumiał, że chodziło mu o najdroższą odmianę marihuany - „amnezję”, podczas gdy P. D. (1) w rzeczywistości chodziło o kokainę. P. D. (1) i S. B. w dniu 20 października 2013 roku przylecieli samolotem linii (...) z K. do E.. Gdy R. T. (1) odebrał ich z lotniska, wyszło na jaw nieporozumienie. W związku z tym R. T. (1) zwrócił wcześniej zakupione 0,5 kg marihuany i od nieustalonych osób pochodzenia albańskiego kupił 0,5 kg kokainy za 17.000 Euro. R. T. (1) 0,5 kg kokainy sprzedał P. D. (1) i S. B. za 18.000 Euro, uzyskując w ten sposób 1.000 Euro zysku. P. D. (1) i S. B. złożyli się na zakup kokainy po połowie. Po dokonaniu zakupu kokainy, R. T. (1) przekazał ją P. D. (1) i S. B. na parkingu w miejscowości G., później udali się do domu R. T. (1) w K., gdzie R. T. (1) zapakował narkotyki w folię i zaprasował ją żelazkiem. Po tak przygotowane narkotyki przyjechał następnie samochodem marki N. „kurier” S. A. D.. Po ukryciu przez S. B. pakunku w okolicy filtra powietrza samochodu, A. D. przewiózł je do Polski. A. D. za kurs otrzymał od S. B. kwotę 1500 zł. P. D. (1) i S. B. powrócili do Polski lotem (...) w dniu 21 października 2013 r. W Polsce kokainę odebrał od S. B. P. D. (1). P. D. (1) sprzedał w okolicach M. przemycaną kokainę nieustalonej osobie pochodzenia romskiego o imieniu (...) za kwotę 20.500 euro. Kwotą uzyskaną ze sprzedaży kokainy P. D. (1) i S. B. podzielili się po połowie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonych R. T. (1) (k. 1480-1480v, 1737-1739, 1801-1803, 1833-1834, 3796-3800, częściowo - k.1261-1264, 1433-1434, 2863-2865 odczytany na rozprawie odpis k.1471-1473, 1524- 1525), P. D. (1) (k. 1745, 3800-3803, częściowo -k.1682-1688), S. B. (k.2055-2057, 2190, 3817-3819).

P. D. (1) w październiku 2013 r. po raz kolejny skontaktował się z R. T. (1) telefonicznie i zamówił u niego 0,5 kg kokainy, mówiąc, że chodzi mu o „tę drogą sprawę, którą wcześniej wziął”. Powiedział, że przyjedzie po nią człowiek, który już wcześniej był z nim u R. T. (1). Kilka dni po rozmowie, do R. T. (1) zadzwonił S. B. i przekazał, że jest już w Holandii. S. B. przyjechał do Holandii jednym samochodem, a A. D. drugim. S. B. umówił się na transakcję w domu R. T. (1) w K.. R. T. (1) sprzedał S. B. 0,5 kg kokainy za kwotę 18.000 euro, przy czym sam zakupił ją za kwotę 17.000 euro. P. D. (1) i S. B. złożyli się na zakup kokainy po połowie. Narkotyki kolejny raz przewiózł do Polski kurier S. A. D.. Kokaina została ukryta w okolicy filtra powietrza. Po przewiezieniu kokainy do Polski, P. D. (1) odebrał ją od S. B. w okolicach W. przy autostradzie (...). Podczas spotkania w okolicy M. mężczyzna pochodzenia romskiego o imieniu M., której już uprzednio kupił 0,5 kg kokainy, ukraść P. D. (1) kolejne 0,5 kg kokainy.

Podczas kolejnych kontaktów telefonicznych pomiędzy R. T. (1) a P. D. (1), w okresie od września do grudnia 2014 roku, P. D. (1) poprosił aby R. T. (1) zorganizował mu 4 kg amfetaminy, gdyż „nie ma pieniędzy na kupno takich luksusów” jak kokaina. Jednocześnie poinformował R. T. (1), że po amfetaminę zgłosi się jego współnik – S. B.. S. B. przyjechał do Holandii jednym samochodem z A. D.. Po przyjeździe S. B. skontaktował się z R. T. (1). R. T. (1) wyjechał po S. B. w okolice stadionu R. K., skąd zawiózł go do swojego domu. W domu doszło do transakcji. S. B. zapłacił R. T. (1) po 1.100 euro za kilogram amfetaminy, która to kwota wcześniej została ustalona między R. T. (1) a P. D. (1). Taka wysokość ceny amfetaminy została przekazana S. B.. P. D. (1) i R. T. (1) między sobą uzgodnili cenę sprzedaży kilograma amfetaminy na kwotę 950 euro. Różnicę w kwocie 150 euro na kilogramie R. T. (1) miał przekazać P. D. (1) przy najbliższym spotkaniu. Kwotę 4400 euro za amfetaminę wyłożył S. B.. Transport zakupionej amfetaminy odbył się w ten sposób, iż S. B. włożył substancję do pudełka po butach i schował w bagażniku N., którym do Polski wrócił A. D.. S. B. wrócił do Polski samolotem. S. B. odebrał amfetaminę od A. D. w Polsce w okolicach G.. W zamian za przewiezienie do Polski amfetaminy A. D. otrzymał od S. B. nieustaloną ilość amfetaminy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonych R. T. (1) (k.2863-2865 – odczytany na rozprawie odpis protokołu k.1474-1477, 1480-1480v, 1525- 1526, 1737-1739, 1801-1803, 1833-1834, 3796-3800, częściowo - k.1271-1274), P. D. (1) (k.1745, 3800-3803, częściowo -k.1682-1688), S. B. (k.2057-2058, 2190, 3817-3819).

P. D. (1) miał pomóc S. B. w znalezieniu nabywcy na amfetaminę. Ponieważ miał problemy ze znalezieniem kupca na amfetaminę, S. B. po wysuszeniu resztkę amfetaminy sprzedał w partiach po 20-30 gramów A. D..

Kolejnym zamówieniem P. D. (1) u R. T. (1) w grudniu 2014 r. była kokaina. R. T. (1) zakupił 600 gramów kokainy za kwotę 17.000 Euro od nieustalonych osób w Holandii. Kokainę wraz z około 80 tabletkami ekstazy oraz próbkami innego rodzaju kokainy o łącznej wadze nie mniejszej niż 15 gramów ukrył w (...), którego transport lawetą zamówił do Polski. Po odbiorze samochodu we W., R. T. (1) i P. D. (1) zabrali z niego w/w substancje i udali się do M. do R. B.. W trakcie drogi P. D. (1) rozmawiał z nią telefonicznie. Poinformował R. T. (1), iż to wszystko załatwi. Uzgodnili cenę kokainy na 42.000 Euro za kilogram. Po przyjeździe na miejsce na ul. (...) w M. kiedy weszli do domu R. B. poinformowała ich, że jej mąż – M. B. (1) się ukrywa, gdyż jest poszukiwany do odbycia wyroku, ale do domu przychodzi. Po pewnym czasie do budynku wszedł M. B. (1), który powiedział „dawać to” i po dodaniu amoniaku zaczął na łyżce podgrzewać próbkę kokainy, którą przywieźli mężczyźni. Po około 3 minutach gotowania M. B. (1) zakwestionował jakość „kokainy”, informując, że „to” nie przejdzie w W.. R. T. (1) i P. D. (1) pozostawili M. B. (1) i R. B. jako próbki co najmniej 5 tabletek ekstazy.

R. T. (1) i P. D. (1) musieli szukać innych kupców na kokainę. Wrócili do W., gdzie przenocowali w hotelu. P. D. (1) zadzwonił do S. B.. Spotkali się w K. przy restauracji (...)’s i umówili się na kolejne spotkanie w dniu 6 grudnia 2014 r. pod restauracją (...) w miejscowości K., gdzie pośrednik miał sprawdzić jakość kokainy. W związku z powyższym

S. B. skontaktował się wcześniej ze swoim znajomym – B. P. (1), informując, że ma do sprzedaży kokainę. B. P. (1) przyjechał do miejscowości K.. Po obejrzeniu paczki z kokainą B. P. (1) powiedział S. B., że „towar” trzeba przewieźć w okolice Ż.. S. B. bez przekazywania pieniędzy R. T. (1) zabrał kokainę i swoim samochodem udał się za samochodem B. P. (1) w okolice Ż.. P. D. (2) i R. T. (1) pojechali w stronę K.. Wcześniej uzgodnili, że rozliczą się po dokonaniu sprzedaży, wyceniając kokainę na kwotę 28.000 Euro.

W miejscowości M. pod sklepem (...) przy ul. (...) S. B. i B. P. (1) czekali na osobę chętną na zakup kokainy, którą znalazł B. P. (1). Po około 1-2 godzinach przyjechał mężczyzna, który wziął narkotyki i przekazał S. B. 19.000 euro za kokainę. Po resztę pieniędzy mieli pojechać na Słowację. Tam miała być sprawdzona jakość kokainy i sprzedana kokaina. We trzech, każdy swoim samochodem, pojechali na Słowację przez miejscowość Z.. Po przekroczeniu granicy zatrzymali się pod restauracją. B. P. (1) przesiadł się do samochodu osoby, która przyjechała do M. i pojechał z tym mężczyzną do nieustalonej miejscowości na terenie Słowacji. Po około godzinie B. P. (1) wrócił do S. B.. Przekazał mu resztę pieniędzy za kokainę, po czym S. B. wrócił do miejscowości K. i pod karczmą z przekazanej kwoty rozliczył się z R. T. (1) i P. D. (1). Ze sprzedaży kokainy na Słowacji otrzymali kwotę nie mniejszą niż 27.600 euro. S. B. za pośrednictwo otrzymał kwotę 1000 euro. R. T. (1) z kwoty sprzedaży uzyskał 25.600 euro. Oprócz kokainy w trakcie spotkania w K. P. D. (1) i R. T. (1) przekazali S. B. jako próbkę narkotyku 70 tabletek ekstazy, ustalając, że S. B. miał im za nie zapłacić po 1,5 euro za sztukę oraz dwie próbki kokainy innego rodzaju o konsystencji proszku o wadze co najmniej 15 gramów celem znalezienia kupca.

S. B. w/w tabletki ekstazy sprzedał A. D. w partiach w cenie 8-10 zł za sztukę.

Resztę tabletek ekstazy P. D. (1) przekazał jako próbkę nieustalonemu mężczyźnie na spotkaniu pod restauracją (...) K..

Następnie R. T. (1) wrócił do Holandii.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonych R. T. (1) (k.1300-1301, 2863-2865 – odczytany na rozprawie odpis protokołu k.1474-1477, 1478-1480, 1526-1527, 1538-1540, 1543-1544, 1755-1757, 1801-1803, 3796-3800, częściowo - k.1271-1274, P. D. (1) (k.1762-1765, 1797-1800, 3800-3803, częściowo - k.1682-1688), S. B. (k.2058-2059, 2142, 2147, 2190, 3817-3819).

W grudniu 2014 roku P. D. (1) i R. T. (1) ustalili, że we wzajemnych kontaktach będą się posługiwać określeniem „szare” na heroinę. Na początku 2015 roku P. D. (1) zadzwonił do R. T. (1) informując, że potrzebuje „tego szarego na wczoraj”. R. T. (1) miał ustalić cenę heroiny. R. T. (1) w rozmowie z nieustalonym mężczyzną pochodzenia tureckiego, którego poznał na siłowni w K. uzgodnił, że ten może mu sprzedać heroinę po cenie 15.000 euro za kilogram. R. T. (1) i P. D. (1) uzgodnili cenę sprzedaży kilograma heroiny na 21.500 Euro, przy czym R. T. (1) poinformował P. D. (1), że cena zakupu przez niego wynosi 17.000-18.000 Euro za kilogram. R. T. (1) dodał, że sam musi na tym zarobić 4.000-5.000 Euro. Jednocześnie R. T. (1) stanowczo odmówił osobistego przewożenia heroiny do Polski. Kiedy okazało się, że P. D. (1) nie zorganizował kuriera, R. T. (1) zwrócił się z taką propozycją do M. F., oferując mu za przewiezienie tego środka odurzającego kwotę 1.000 Euro. M. F. zgodził się na to.

R. T. (1) w dniu 7 lutego 2015 roku udał się do Polski samochodem P. (...) nr rej. (...). M. F. kilka godzin po jego wyjeździe, pojechał busem przewożącym pasażerów do W.. We W. mężczyźni mieli się spotkać i M. F. miał przekazać R. T. (1) pakunek z heroiną. W trakcie podróży mężczyźni kontaktowali się telefonicznie. M. F. przyjechał do W. i udał się do Hotelu (...), gdzie zatrzymał się R. T. (1). Zaniósł torbę z heroiną do pokoju R. T. (1). Gdy M. F. zjawił się z heroiną R. T. (1) zadzwonił do P. D. (1). Gdy P. D. (1) przyjechał do Hotelu (...) we W., R. T. (1) i M. F. spożywali śniadanie. R. T. (1) przedstawił M. F. P. D. (1), mówiąc, iż to on przewiózł narkotyki. Następnie mężczyźni udali się do pokoju R. T. (1). R. T. (1) przekazał M. F., aby czekał na niego w hotelu, bo muszą sprzedać heroinę. Później mieli razem wrócić do Holandii samochodem R. T. (1). R. T. (1) wyjął pakunek z heroiną ukryty w bluzie dresowej w torbie M. F.. R. T. (1) schował pakunek z heroiną w bagażniku L. T. P. D. (1) o nr rej. (...) w schowku na koło zapasowe. Następnie P. D. (1) i R. T. (1) udali się samochodem L. (...) w kierunku W., jechali do M. do R. B., która miała pomóc w sprzedaniu heroiny. W trakcie jazdy P. D. (1) telefonicznie informował R. B., że będą u niej około godziny 13.00. Kiedy dojechali do M. na ul. (...) mężczyźni razem z pakunkiem heroiny weszli do domu R. B.. W

domu R. T. (1) poprosił R. B. o podanie noża. Przy użyciu noża wyskrobał pakunku dwie próbki heroiny, które zostały zawinięte w folię aluminiową przekazaną przez R. B.. Następnie P. D. (1) zapytał R. B. czy mają czekać w domu u niej i ile czasu „to” zajmie. Uzyskał odpowiedź, że potrwa to „do paru godzin”, przy czym R. B. powiedziała, że najlepiej będzie jeśli pojedą do hotelu, a ona zawiezie próbki. Następnie pojechali za samochodem prowadzonym przez R. B.. Dojechali do hotelu (...) w O., zatrzymali się w nim, oczekując na kontakt ze strony R. B.. Kilkakrotnie P. D. (1) kontaktował się telefonicznie z R. B., która informowała go, że sprawa sprawdzenia próbek heroiny się przeciąga, gdyż R. B. czekała na „doktora”, który miał dokonać sprawdzenia tych próbek. Po jakimś czasie R. B. przyjechała do nich i wspólnie czekali w hotelu. Około godziny 18:00 R. B., pośpieszana przez P. D. (1), wyjechała z hotelu i około godziny 20:00 skontaktowała się z nim, informując, że odpowiedź w sprawie heroiny otrzymają nazajutrz. Na skutek tego R. T. (1) i P. D. (1) zostali na noc w hotelu (...). Następnego dnia P. D. (1) skontaktował się z R. B. i ustalił, że osoby które otrzymały próbki nie podjęły jeszcze decyzji czy kupią od nich heroinę i muszą poczekać do kolejnego dnia. W związku z przeciąganiem się sprawy sprzedaży, P. D. (1) postanowił zaproponować sprzedaż heroiny innym osobom, wykorzystując swoje wcześniejsze kontakty. P. D. (1) zadzwonił do znajomego z T., mówiąc mu, że ma temat do „przegadania”, na co uzyskał informację, że ktoś się z nim skontaktuje. Po jakimś czasie do P. D. (1) zadzwonił S. K., który przyjechał z innym mężczyzną na spotkanie z P. D. (1) do hotelu (...). S. K. nie był zainteresowany zakupem heroiny, ale towarzyszący mu młodszy mężczyzna powiedział, że być może ma osobę, która kupi heroinę. Przez kilka godzin P. D. (1) i R. T. (1) oczekiwali na kontakt w sprawie kupna heroiny. W trakcie seansu w kinie w centrum handlowym w J. D. odbył rozmowę telefoniczną, po czym przekazał R. T. (1), iż mężczyźni, z którymi się wcześniej spotkał potrzebują próbki. W związku z powyższym R. T. (1) i P. D. (1) w hipermarkecie kupili folię aluminiową. W folię miały być zapakowane próbki środka odurzającego. Jedną próbkę heroiny zapakowaną w folię aluminiową P. D. (1) schował w kurtce. Próbkę heroiny R. T. (1) wyskrobywał nożykiem do cięcia tapet, który P. D. (1) miał w schowku pomiędzy fotelami w samochodzie. P. D. (1) próbkę heroiny przekazał nieustalonemu mężczyźnie na parkingu (...) w W., umawiając się, że jeśli heroina będzie dobrej jakości to spotkają się w tym samym miejscu po telefonicznym umówieniu czasu spotkania. Mężczyzna nie oddzwonił do P. D. (1). P. D. (1) powiedział R. T. (1), że ma jeszcze w W. jednego znajomego, który „by to popchnął” tzn. pomógł w sprzedaży, przy czym zaznaczył, że nie posiada do niego numeru telefonu, lecz pamięta gdzie ten znajomy prowadzi lombard lub butik. Mężczyźni postanowili pojechać do znajomego P. D. (1). Ponieważ jechali innym mostem, niż jeździł wcześniej P. D. (1), zgubili drogę i P. D. (1) nie potrafił znaleźć jego sklepu. Po zjedzeniu posiłku w restauracji na Al. (...) kiedy wracali w kierunku M. do R. B. zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Policji. P. D. (1) i R. T. (1) zostali zatrzymani 9 lutego 2015 r. o godz. 19.45 na Alejach (...). W bagażniku samochodu L. nr rej. (...) w miejscu przeznaczonym na koło zapasowe ujawniono reklamówkę z zawartością pakietu z czarnej folii zawierającej 998,57 g netto heroiny oraz wagę elektroniczną.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonych R. T. (1) (k. 1294-1299, 1300-1301, 1518-1522, 1543-1544, 1801-1803, 3796-3800, częściowo - k.1271-1274), P. D. (1) (k. 1748-1750, 1762-1765, 1797-1800, 3800-3803, częściowo k.1464-1468, 1682-1688), zeznań świadka A. F. (k.3-4), G. M. (k.96-98, 3887-3888) protokołu przeszukania samochodu L. nr rej. (...) (k.5-8), protokołu oględzin samochodu L. nr rej. (...) (k.1323-1324) protokołów zatrzymania osób (k.10, 16), protokołu przeszukania osób (k.14-15, 18-21), protokołu oględzin (k.23-27, 46-57), potwierdzenie pobytu w hotelu (k.61), sprawozdania z badań chemicznych (k.872, 1445-1446), opinii z zakresu badań genetycznych (k.1549-1555), zapisu monitoringu hotelu (...) we W. (k.1556-1586), zapisu monitoringu hotelu (...) w O. (k.1589-1592), protokół oględzin przedmiotów (k.1593-1628), informacji linii (...) (k.1658), opinii z badań chemicznych samochodu L. nr rej. (...) (k.1715-1716).

Odnosnie zarzutu XXVI dot. A. D. i XXX dot. Ł. R.

Przestępstwa z udziałem R. T. (1) nie były jedynymi przestępstwami narkotykowymi jakich dopuścił się P. D. (1). P. D. (1) zakupywał środki odurzające również od innych osób w Polsce i sprzedawał je z zyskiem kolejnym osobom.

P. D. (1) i S. B. poznali się w Areszcie Śledczym w G. w okresie 2002-2003. Mężczyźni po opuszczeniu aresztu utrzymywali ze sobą kontakt i w okresie 2011-2013 roku P. D. (1) sprzedał S. B. w trzech partiach marihuanę w ilości

łącznie 4 kg netto za łączną kwotę 56.000 zł. Do transakcji doszło w K., w okolicach B. i T.. Wcześniej kupił marihuanę P. D. (1) od nieustalonego mężczyzny o imieniu T. ps. (...) za 50.000 zł.

Większość zakupionej marihuany - 3900 gramów S. B. odsprzedał w partiach po 100-200 gramów swojemu znajomemu z G. - Ł. R.. Marihuana była pozostawiana w ustalonych miejscach. Ł. R. po sprzedaniu marihuany pozostawiał pieniądze w ustalonych wcześniej miejscach. Marihuanę S. B. sprzedawał Ł. R. po 18 złotych za gram.

S. B. pozostałe 100 gram marihuany zakupionej od (...) sprzedał A. D. po 18 zł za gram.

Dowód – wyjaśnienia S. B. (k.2059, 2147, 2190, 3817-3819) oraz P. D. (1) (k.1797-1800, 2176-1877, 3800-3803)

Odnosnie zarzutu XXXI dot. Ł. R.

W związku z treścią wyjaśnień S. B. wskazujących na Ł. R. jako na osobę, która miała popełnić przestępstw w dniu 2 czerwca 2016 roku funkcjonariusze policji udali się do miejsca zamieszkania Ł. R., tj. do miejscowości G. przy ul. (...) celem zatrzymania Ł. R.. W toku przeszukania domu Ł. R. ujawniono wagę elektroniczną oraz zawinięty w biały woreczek foliowy susz marihuany o wadze brutto 0,47 g.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie protokołu przeszukania (k.2274-2278), protokołu oględzin rzeczy (k.2280-2281).

Odnosnie zarzutu XXVII dot. M. K. i XIII dot. P. D. (1)

W 2014 roku P. D. (1) szukając części do swojego samochodu marki L. uzyskał kontakt do M. K.. Podczas spotkania w czerwcu 2014 roku w miejscowości J. K. (1) powiedział P. D. (1), że chciałby kupić kilogram taniej marihuany. W związku z tym P. D. (1) skontaktował się ze swoim znajomym z O. o imieniu S., którego tożsamości nie ustalono i zakupił od niego kilogram marihuany za kwotę 7.000 zł, po czym sprzedał ją M. K. za kwotę 8.500 zł. Po około 2 tygodniach ponownie P. D. (1) sprzedał M. K. kilogram marihuany za 8500 zł. Marihuanę wcześniej P. D. (1) również kupił od mężczyzny o imieniu S.. Obie transakcje miały miejsce przy Al. (...) w J..

Dowód – wyjaśnienia P. D. (1) (k.1644-1646, 1725-1726, 1797-1800, 1939-1941, 3800-3803).

Odnosnie zarzutu XXII dot. S. K. i XIV dot. P. D. (1)

W okresie od czerwca do września 2014 r. z P. D. (1) skontaktował się S. K., który chciał kupić od niego kilogram dobrej marihuany. W związku z tym mężczyźni umówili się na spotkanie w R. przy stacji paliw (...). S. K. przesiadł się do samochodu P. D. (1) i razem udali się w kierunku W., a następnie zawrócili i pojechali w kierunku K.. W trakcie jazdy P. D. (1) powiedział S. K., że w bagażniku samochodu ma marihuanę w cenie 8.500 zł za kilogram, przy czym zaznaczył, że jest ona słabej jakości. Dojechali na ul. (...) w R., przy której mieścił się autokomis. S. K. wyszedł z samochodu, wyciągnął z bagażnika pakunek marihuany, po czym podszedł do zaparkowanego 30-40 metrów dalej m. koloru czarnego, z którego wysiadł nieustalony mężczyzna. Mężczyzna obejrzał marihuanę. S. K. wrócił do samochodu, polecił P. D. (1) aby ten wrócił na stację (...) w R.. Po drodze przekazał P. D. (1) 8.500 zł. za marihuanę. Marihuanę wcześniej P. D. (1) kupił za 7000 zł od S. z O..

Dowód – wyjaśnienia P. D. (1) (k.1692-1694, 1725-1726, 1797-1800, 2209-2211, 3800-3803).

Odnosnie zarzutu XXI dot. S. K.

W dniu 31 marca 2016 r. funkcjonariusze Policji zatrzymali samochód V. (...) nr rej. (...) kierowany przez A. N.. A. N. był jedyną osobą znajdującą się w samochodzie. W samochodzie, którego użytkownikiem był S. K., na wycieraczce przed przednim lewym fotelem znaleziono torebkę foliową z 14,4 g marihuany, a w bagażniku samochodu porozrywane torebki foliowe, w które próżniowo pakuje się narkotyki. Z uwagi na to funkcjonariusze policji podjęli decyzję o przeszukaniu domu S. K.. Udali się do nieoddanego do użytku domu w D. przy ul. (...), którego współwłaścicielem był S. K.. Gdy funkcjonariusze policji weszli na podwórko, z bramy garażu wyszedł S. K.. S. K. trzymał wówczas w

ręku 4 torby foliowe z marihuaną o łącznej wadze brutto 2009 g. W korytarzu budynku na parapecie okna ujawniono zawiniątko foliowe koloru żółtego z zawartością brutto 1,8 g (1,63 grama netto) marihuany.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie zeznań G. M. (k.2360-2362, 3887-3888), protokołów zatrzymania osób (k.2324, 2328), protokołu przeszukania samochodu (k.2325-2327), protokołu przeszukania posesji (k.2330-2331, 2344-2351), protokołu oględzin (k.2352-2355, 2368-2375, 2411-2416), protokołu użycia narkotestu i zważenia (k.2365-2366) sprawozdania z badań z zakresu chemii (k.2463-2465 t.XIII), opinii z przeprowadzonych badań chemicznych (k.2654-2668 t.XIV), opinii z zakresu badań genetycznych (k.3038-3041).

Oskarżony **P. D. (1)** przyznał się ostatecznie do popełniania zarzuconych mu czynów i złożone przez niego wyjaśnienia stały się podstawą do ustaleń faktycznych w sprawie niniejszej.

Oskarżony **A. D.** nie przyznał się do stawianych mu zarzutów. Wyjaśnił jedynie, że kojarzy S. B. i nie wie dlaczego ten go oskarża. W latach 2011-2013 przebywał w zakładzie karnym kiedy miało być popełnione jedno z przestępstw. Wyjaśnił także, że w Holandii był dwukrotnie, aby kupić samochód na handel. W 2015 r. kupił R. (...) na swoje nazwisko, a S. B. zapłacił za nie 500 euro. A. D. wyjaśnił, że nie pamięta kiedy pierwszy raz był w Holandii i z kim tam był. Do transakcji zakupu samochodu wtedy nie doszło. Nigdy nie przewoził przez granicę rzeczy, które mu się zarzuca (k.2983).

Oskarżony A. D. w trakcie kolejnego przesłuchania wyjaśnił jedynie, że zna S. B., poznał go w areszcie w K.. Potwierdził, że posiadał czerwonego N. (...). Pieniądze na ten samochód przekazał mu S. B.. Wyjaśnił, że wobec S. B. miał zobowiązania finansowe (k.3820).

Oskarżony **M. K.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Zaprzeczył by znał osobę o nazwisku P. D. (1). Wyjaśnił, że nie zajmuje się narkotykami, nigdy nie miał z nimi do czynienia. Sprawy dotyczące narkotyków ma przed (...) sądami jego ojciec W. K.. Oskarżony stwierdził, że ciężko odnieść się mu do zarzutu z uwagi na ogólność zarzutu - datę czerwca 2014 r. W tamtym okresie bardzo często wyjeżdżał za granicę do Szwecji, Belgii, Włoch w celu zakupu odzieży. Podróże odbywał samochodami, nie pamięta ich marki, z kolegą, którego danych odmówił podania. Część informacji o jego podróżach jest udokumentowana w (...). Ponadto odbywał podróże tanimi liniami lotniczymi. W czerwcu 2014 r. użytkował dwa samochody – czerwone R. (...) i czerwony S. (...). Przy czym M. K. stwierdził, że wydaje mu się, że w czerwcu 2014 r. S. był rozbity. Oskarżony stwierdził, iż nie wie jak wygląda P. D. (1). Wydaje mu się, że nie jest z nikim skonfliktowany, nie wie dlaczego P. D. (1) posądza go o czyny, których nie popełnił. M. K. zaprzeczył by zajmował się handlem częściami samochodowymi oraz by jeździł małym samochodem japońskiej produkcji (k.1932-1936).

W toku konfrontacji z P. D. (1) M. K. zaprzeczył jego wyjaśnieniom i stwierdził, że nie zna konfrontowanego mężczyzny, być może kiedyś widział jego twarz. Wyjaśnił, że nigdy nie jeździł m.(...) (k.1939-1941).

Przed Sądem M. K. stwierdził, że P. D. (1) widział na sali sądowej, nie zna go. Podniósł, że P. D. (1) rozpoznał go – osobę, z którą miał się widzieć 2 razy, a nie mógł wskazać osoby, która przekazała jego numer telefonu. Stwierdził również, że P. D. (1) nie wspominał o jego dziecku, zanim M. K. nie powiedział prokuratorowi w czasie przesłuchania, że w czerwcu 2014 r. urodziło mu się dziecko. P. D. (1) złożył wyjaśnienia w tym zakresie dzień po tym, gdy wyjaśniał o tym fakcie M. K. (k.3820-3821).

Oskarżony **S. K.** przyznał się do posiadania w dniu 31 marca 2016 r. 2012,80 g środka odurzającego w postaci konopi innych niż włókniste (k.2442).

W toku posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania S. K. przyznał się do posiadania marihuany, którą miał otrzymać na przechowanie. Odmówił odpowiedzi skąd ma marihuanę, stwierdzając, że obawia się ujawnienia tego, gdyż wcześniej chciano zabić mu córkę. Wcześniej grozono mu. Odmówił odpowiedzi na pytanie jak poznał osoby, które przyniosły mu narkotyki. Poznali się trzy lata wcześniej w W.. Narkotyki otrzymał na

przechowanie w święta. Nigdzie nie jeździł po narkotyki. Nie wiedział dlaczego akurat jemu przywieźli narkotyki na przechowanie.

S. K. zaprzeczył by uczestniczył w transakcji narkotykowej w R.. Stwierdził, że nigdy nie sprzedawał narkotyków, nie przypomina sobie nazwiska P. D. (1). Żadnych narkotyków nie miał, to był pierwszy raz kiedy miał marihuanę. Nie miał zysku z przechowywania narkotyków (k.2456-2458).

Przed Sądem S. K. przyznał się do posiadania marihuany, nie przyznał się do nabycia marihuany od P. D. (1). Stwierdził, że nie znał osób, które przekazały mu marihuanę na przechowanie. Kilka lat wcześniej miał sytuację, że podpalono mu dom. Później była ta sytuacja, że przyjechało 2 mężczyzn. Powiedzieli, żeby przechował marihuanę to będzie miał spokój. Oskarżony wziął marihuanę w reklamówce i schował na działce. Te osoby miały przyjechać i zabrać narkotyki. S. K. stwierdził, że nie zna P. D. (1), nie wie dlaczego ten go obciąża, może jest do kogoś podobny. Oskarżony zaprzeczył by posiadał samochód (k.3819-3820).

Oskarżony **B. P. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Stwierdził, że za narkotyki był karany w 2003 r. Po odbyciu kary i wyjściu z więzienia w listopadzie 2014 r. nie miał żadnego kontaktu z narkotykami. S. B. poznał, tak jak ten wyjaśniał w areszcie. W grudniu 2014 r. w ogóle się nie spotykał z S. B.. Dopiero w 2015 r. utrzymywali ze sobą kontakt. B. P. (1) zaprzeczył by popełniał jakieś przestępstwa z S. B.. Oskarżony stwierdził, że S. B. złożył takie wyjaśnienia, gdyż pewnie chce ukryć osoby, z którymi prowadził te interesy albo się ich obawia. Konfliktów między nim a S. B. nie było. B. P. (1) wyjaśnił, że poza S. B. nie zna nikogo z pozostałych oskarżonych, nie miało miejsca spotkanie z oskarżonym T. i S. B.. B. P. (1) wyjaśnił, że po opuszczeniu zakładu karnego nie odbierał od S. B. substancji odurzających. Kiedyś S. B. proponował mu coś takiego, ale nie był zainteresowany. Po wyjściu z więzienia oskarżony wrócił do rodziny, pracował w biurze nieruchomości, chciał wznowić działalność handlową. Nigdy nie spotkał się z S. B. w karczmie czy pod karczmą w K.. Na wiosnę 2015 r. S. B. mówił, że ma w dobrej cenie proszki do płukania (k.3821-3822).

Oskarżona **R. B.** w toku postępowania przygotowawczego w dniu 19 listopada 2015 r. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że nie zna R. T. (1), zna natomiast P. D. (1), który jest kolegą jej męża. Nie pamięta kiedy ostatni raz go widziała, może rok wcześniej. P. D. (1) co jakiś czas przyjeżdżał do W.. Przy okazji ją odwiedzał. P. D. (1) prosił ją o znalezienie bioterapeuty, gdyż nie goiła mu się rana. Oskarżona przekazała mu adres bioterapeuty. R. B. wyjaśniła, że nigdy nie miała do czynienia z narkotykami. Zaprzeczyła by miało miejsce zdarzenie, że R. T. (1) i P. D. (1) przyjechali do niej do domu i przekazali próbkę heroiny aby znalazła kupców. Ostatni raz widziała P. D. (1) w 2014 r., wówczas przyjechał do niej do domu w M. sam. Oskarżona stwierdziła, że nie jest skonfliktowana z P. D. (1), nie zna natomiast R. T. (1). Nie szukała dla nich żadnych kupców narkotyków (k.1970-1972).

Przed Sądem oskarżona R. B. przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i odmówiła składania wyjaśnień. Po ujawnieniu wcześniejszych wyjaśnień potwierdziła je częściowo. Potwierdziła, że P. D. (1) z drugim mężczyzną byli u niej w domu. Stwierdziła, że naciskali na nią, żeby wzięła próbki heroiny. R. B. wyjaśniła, że nie zajmowała się tym, a jej mąż w tym czasie odsiadywał wyrok. P. D. (1) nie był jej kolegą, tylko kolegą męża, z którym zna się od 30 lat. Oskarżona stwierdziła, że nie podjęła żadnych czynności by pomóc w sprzedaży heroiny. Później została zaproszona przez obu mężczyzn na obiad do hotelu (...), ale załatwiała tam zupełnie inne sprawy. Miała w S. teściową i załatwiała tam swoje sprawy.

R. B. wyjaśniła, że nie obiecywała, że zajmie się znalezieniem kupca. Mężczyźni chyba zostawili próbki heroiny, ale wyrzuciła je do kosza. Nie kontaktowała się z P. D. (1), mówiąc, że podjęła jakieś czynności. P. D. (1) gdy był w W. kontaktował się, by dowiedzieć się o męża oskarżonej. Zdarzało się to bardzo rzadko. Oskarżona wyjaśniła również, że dopiero na sali rozpraw dowiedziała się jak nazywa się drugi mężczyzna – R. T. (1). R. B. przyznała się do tego, że byli u niej P. D. (1) i R. T. (1). Chcieli by znalazła kupca na heroinę i chyba zostawili jej próbki heroiny. Nie podjęła żadnych czynności, żeby pomóc sprzedać heroinę. Próbkę wyrzuciła do kosza. Tego dnia kontaktowała się P. D. (1) i R. T. (1). Była zaproszona na obiad. Mężczyźni pytali ją czy jej czynności dają jakiś efekt. R. B. oszukiwała ich, nie

miała zamiaru podjąć jakichkolwiek czynności. Przeciągała sprawę. Mówiła, że jeszcze nikogo nie znalazła, ale nic nie zrobiła (k.3822-3823).

Przesłuchiwany w dniu 3 czerwca 2016 r. **Ł. R.** nie przyznał się do tego by uczestniczył w obrocie marihuaną. Przyznał się jednocześnie do posiadania w dniu 2 czerwca 2016 r. marihuany na własny użytek. **Ł. R.** wyjaśnił, że **S. B.** jest jego sąsiadem i faktycznie przekazywał mu marihuanę, a on przekazywał ją dalej. Jediną korzyścią dla **Ł. R.** było to, że mógł sobie z tego zapalić ile chciał. Zapytany czy mógł wypalić całą przekazaną marihuanę **Ł. R.** wyjaśnił, że nie mógł tego zrobić, gdyż **S. B.** był bossem i decydował o wszystkim, decydował o jego życiu. Wyjaśnił, że przekazaną marihuanę rozprowadzał dalej, ale nie w takiej ilości jak to opisano w zarzucie. Dostawał za to od odbiorców pieniądze, które przy następnej „ustawce” oddawał na miejsce wyznaczone przez **S. B.**. Były tylko dwa miejsca przekazywania marihuany i pieniędzy – jedno w miejscowości **Ł.**, obok zalewu pod drzewem. Sporadycznie miało to też miejsce w miejscowości **W.**, gdzie był zakopany garnek przy drodze z **P.** do **P.** za szlabanem. Sporadycznie do „ustawki” dochodziło na podwórku u **S. B.**. Oskarżony wyjaśnił, że nigdy nie był w domu **S. B.**, gdyż on mieszkał z rodzicami. **S. B.** powtarzał, żeby przychodził tak by nikt go nie widział. **S. B.** mieszkał ulicę dalej od niego i czasami odbierał od niego marihuanę. Natomiast głównie przekazania były w miejscowości **Ł.**. **Ł. R.** wyjaśnił, że marihuanę rozprowadzał wśród swoich znajomych. Było to około 10 osób, którzy brali to do własnego użytku. Oni brali od **Ł. R.** po 1 do 5 gramów. **Ł. R.** porcje narkotyków robił na miejscu, gdy umawiał się z nimi, wydzielal je „na oko”. Zabezpieczona u niego waga należy do jego dziewczyny, która używa jej do robienia farby do włosów. Znajomym **Ł. R.** przekazywał pojedyncze ilości marihuany do użytku własnego. Te osoby były w wieku od 18 do 30 lat. Oskarżony wyjaśnił, że na pewno nie sprzedawał młodszym. Czasami zdarzyło mu się udzielać marihuany za darmo dobrym kolegom. **Ł. R.** wyjaśnił, że wydaje mu się, że nie był jedyną osobą współpracującą z **S. B.**. Uważa również, że wskazana w zarzucie kwota i ilość narkotyków są przesadzone. **Ł. R.** odmówił wskazania osób, którym sprzedawał i którym udzielał marihuany. Zgodził się na współpracę z **S. B.**, dlatego, że dzięki temu mógł sobie używać marihuany (k.2297-2300).

W toku posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania **Ł. R.** nie przyznał się do popełnienia zarzuconych czynów. Wyjaśnił, że w 2010 roku miał wypadek motocyklowy. Ma wstawioną endoprotezę. Nie otrzymywał żadnych korzyści majątkowych, pobierał marihuanę od **S. B.** w kredyt i po sprzedaży oddawał mu wszystkie pieniądze. Miał z tego taką korzyść, że tylko palił marihuanę. Nie pobierał za to pieniędzy. W dniu 2 czerwca 2016 miał śladowe ilości marihuany na własny użytek (k.2305-2306)

Przesłuchiwany w dniu 27 czerwca 2016 r. **Ł. R.** nie przyznał się do uczestnictwa w obrocie marihuaną, przyznał się jednocześnie do posiadania nieznaczącej ilości marihuany. Odnośnie zarzutu uczestnictwa w obrocie marihuaną oświadczył, że kwestionuje zarzuconą mu ilość marihuany i czas w jakim miało dojść do tego przestępstwa. Według oskarżonego było to najwyżej 300-400 gramów marihuany, a proceder trwał około 10 miesięcy. Miało to miejsce raczej w okresie po jego wypadku w latach 2010-2011, bo wtedy chciał sobie pomóc, był w ciężkim stanie psychicznym i fizycznym. Nie mógł wtedy chodzić i palił, żeby uśmierzyć ból. **Ł. R.** wyjaśnił, że endoprotezę miał wstawianą w pierwszej połowie 2011 roku. Dodał, że wówczas gdy sprzedawał znajomym marihuanę to dużą jej część potrafił sam wypalić, czyli jeśli dostawał 50 gramów marihuany to 30-40 gramów z tego wypalał sam. Później z własnych pieniędzy musiał to uzupełniać. Stawka była 30 zł za gram kiedy kupował od **B.** dla siebie. Natomiast gdy brał później większe ilości „w kredo” to gram był po 22 zł. Oskarżony stwierdził, że nie ma wiedzy o innych osobach, które handlowały dla **B.**, tylko przypuszcza, że były jeszcze inne osoby (k.2586-2591).

W trakcie eksperymentu procesowego w dniu 21 czerwca 2016 r. **Ł. R.** (k.2551-2558) wskazał miejsce w miejscowości **Ł.** w pobliżu Jeziora **G.**, w których **S. B.** pozostawiał mu marihuanę, wyjaśniając, że w tym miejscu odebrał marihuanę 2-3 razy w latach 2012-2013 w ilości po 50, czasami 100 gramów – było to krótki okres maksymalnie 10 miesięcy. **Ł. R.** wyjaśnił, że przestał brać od **S. B.** marihuanę, kiedy ten oskarżył go o jej kradzież z tego miejsca. **Ł. R.** wskazał również miejsce w pobliżu rury ciepłowniczej, gdzie pozostawiał **S. B.** pieniądze ze sprzedanej marihuany. **Ł. R.** wskazał również miejsce w pobliżu drogi nr (...), gdzie **S. B.** w metalowym garnku pozostawił mu raz bądź dwa razy marihuanę w ilości maksymalnie 50 gramów. Wyjaśnił, że w tym miejscu nie zostawiał **B.** pieniędzy. Zostawiał je w **Ł.** bądź przekazywał

osobiście w G., gdyż wówczas S. B. już nie bał się odbierać pieniędzy. Ł. R. wyjaśnił, że przez okres 10 miesięcy wziął od S. B. 300-400 gramów marihuany. Początkowo S. B. zostawiał mu mniejsze ilości 5-10 gramów, później większe ilości.

Przed Sądem oskarżony Ł. R. nie przyznał się do uczestnictwa w obrocie znaczną ilością marihuany. Przyznał się do posiadania znalezionej u niego marihuany. Przed Sądem oskarżony odpowiadał jedynie na pytania obrońcy. Wyjaśnił, że kwestionuje ilość narkotyków oraz czas jaki miał trwać jego udział w obrocie. Stwierdził, że ilość otrzymanej marihuany od S. B. mogła wynosić najwyżej 300-400 gramów przez okres 10 miesięcy. Ł. R. wyjaśnił, że gdy dostawał 50 gramów marihuany to jej znaczną większość – 30-40 gramów wypalał sam. Zdarzało mu się wypalać nawet 5 gramów dziennie. Był wówczas po poważnym wypadku samochodowym, po zabiegu wstawienia endoprotezy biodra. Był „uziemiony”, nie mógł chodzić. Oskarżony wyjaśnił, że za 1 gram płacił 18 zł, a nie 22 zł jak wcześniej wyjaśniał. Po ujawnieniu wcześniejszych wyjaśnień stwierdził, że w trakcie wizji lokalnej wspominał funkcjonariuszom CBS o ilości wypalanej przez siebie marihuany (k.3823-3824).

Sąd zważył, co następuje:

Podstawowymi dowodami w sprawie niniejszej są wyjaśnienia oskarżonych R. T. (1), P. D. (1) i S. B..

Oczywiście wskazane wyżej wyjaśnienia są tzw. dowodami z pomówienia. Jednakże samo przez się nie dyskwalifikuje to takiego źródła dowodowego, a jedynie nakazuje szczególną wnikliwość i ostrożność przy ocenie takiego dowodu.

Pomówienie może być dwojakiego rodzaju. Do pierwszego z nich należą te pomówienia, w których współoskarżony, zapierając się własnej winy, pomawia inną osobę o popełnienie danego czynu i w ten sposób dąży do ekskulpowania własnej osoby. Do drugiego należy pomówienie, które można określić jako pomówienie złożone, które zachodzi w sytuacji, gdy oskarżony przyznaje się do winy, twierdząc jednocześnie, że także inna osoba brała udział w przestępstwie, które jest przedmiotem osądu w danej sprawie. W obu sytuacjach dowód ten powinien być poddany szczególnie wnikliwej ocenie z jednoczesnym rozważeniem, czy istnieją dowody potwierdzające bezpośrednio lub choćby pośrednio wyjaśnienia pomawiającego, a nadto czy wyjaśnienia pomawiającego są logiczne i nie wykazują chwiejności czy nie są wręcz nieprawdopodobne. Tak więc należy dokonać oceny dowodów w postaci pomówienia z punktu widzenia tego czy jest ono jasne, konsekwentne, czy znajduje potwierdzenie w innych dowodach bezpośrednich lub pośrednich. Prawdziwość pomówienia może być zakwestionowana także ze względu na osobiste zainteresowanie pomawiającego, zmierzające np. do przerzucenia winy na inną osobę lub nawet zmniejszenia własnej winy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 października 1977 r. sygn. VI KRN 235/77, GP 1977 Nr 24).

Uwzględniając te wskazania należy stwierdzić, że wyjaśnienia powyższych osób spełniają warunki by można uznać je za wiarygodne. Mamy tu do czynienia z kilkoma źródłami dowodowymi, które wzajemnie się potwierdzają. Oskarżeni T., D. i B. opisując przebieg tych zdarzeń, jednocześnie nie ukrywali własnego w nich udziału, co więcej ujawnili przestępstwa, w których uczestniczyli wcześniej nie znane organom ścigania.

Oczywiście osoby, na podstawie których wyjaśnień Sąd ustalił stan faktyczny, same dopuściły się opisywanych przez siebie przestępstw i niewątpliwie przy składaniu wyjaśnień w postępowaniu przygotowawczym kierowały się chęcią uzyskania korzyści procesowych. Jednakże podkreślić należy, że z chronologii i treści składanych kolejno przez niego wyjaśnień wynika, że dopiero w końcowych wyjaśnieniach w dniu 30 października 2015 r. oskarżony R. T. (1) wskazał na wymiar kary jaki chciałby otrzymać (k.1834). We wcześniejszych wyjaśnieniach opisał proceder przestępczy w jakim uczestniczył. Zasadnicze znaczenie ma sytuacja w jakiej doszło do złożenia wyjaśnień przez te osoby. R. T. (1) i P. D. (1) zostali zatrzymani w dniu 9 lutego 2015 r. z blisko kilogramem heroiny w samochodzie. Wówczas został postawiony im zarzut nielegalnego posiadania tejże heroiny. Gdyby nie złożenie dobrowolne przez R. T. (1) wyjaśnień w zakresie innych popełnionych przez siebie przestępstw narkotykowych, następnie potwierdzonych niezależnie złożonymi wyjaśnieniami przez P. D. (1) i S. B., nigdy by nie doszło do postawienia komukolwiek zarzutów popełnienia kolejnych przestępstw. Tak więc to na skutek złożenia wyjaśnień przez oskarżonych T. i D. doszło do postawienia im zdecydowanej większości zarzutów popełnienia przestępstw. W innej sytuacji, gdyby oskarżeni nie zdecydowali

się na złożenie wyjaśnień dotyczących innych przestępstw, odpowiadałoby tylko za zarzut nielegalnego posiadania narkotyków.

Oczywiście nie oznacza to, że całość wyjaśnień złożonych przez oskarżonych R. T. (1) i P. D. (1) jest wiarygodna. Wręcz przeciwnie początkowo ich wyjaśnienia były efektem postawy zmierzającej do zminimalizowania odpowiedzialności karnej i dlatego nie zasługują na wiarę.

Początkowo R. T. (1) przesłuchiwany po raz pierwszy nie przyznał się do posiadania heroiny ujawnionej w samochodzie, stwierdzając, że wówczas przyjechał do Polski w celu zakupu klejów w czym pomóc miał mu P. D. (1) (k.841-845). W trakcie posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania w dniu 12 lutego 2015 r. (k.877) R. T. (1) wyjaśnił, że był jedynie pasażerem i nic nie wiedział o paczce (z narkotykami).

Przesłuchany w dniu 18 lutego 2015 r. R. T. (1) zadeklarował chęć skorzystania na podstawie art.60 k.k. z dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary i przyznał się do posiadania kilograma heroiny. Jednocześnie jednak wówczas nie ujawnił innych przestępstw. Wyjaśnił jedynie, że w grudniu 2014 r. przywiózł P. D. (1) próbkę nie więcej niż 2 g kokainy (co nie odpowiadało oczywiście prawdzie). Pojechali wówczas do W. i M. (k.1261-1264).

Podczas kolejnego przesłuchania w dniu 26 lutego 2015 r. R. T. (1) opisał próbę sprzedaży kokainy w M. B. (2). Przy czym nieprawdziwie wyjaśniał, że przywiózł jedynie próbkę kokainy, której jakość sprawdzał M. B. (1) i zrezygnował, stwierdzając, że jest słabej jakości. Wówczas wyjaśnił także, iż gdy w styczniu 2015 r. zadzwonił do niego P. D. (1) i powiedział, że potrzebne jest mu „szare”, kupił od T. w K. kilogram heroiny. Heroinę przywiózł do Polski M. F. (k.1271-1274).

W toku przesłuchania w dniu 5 marca 2015 r. R. T. (1) opisał sposób przemytu 1 kg heroiny do Polski, udział w przemyśle M. F. oraz następującą po tym próbę sprzedaży heroiny po przyjeździe z P. D. (1) do W., w tym wizytę u R. B. w M. i jej działania mające na celu znalezienie nabywców na heroinę (k.1294-1299).

Podczas przesłuchania w dniu 10 marca 2015 r. R. T. (1) opisywał zdarzenia z udziałem M. M. (3) ze Ś., w tym przekazanie jej numeru telefonu P. D. (1) dla kontaktów do nabywania marihuany, przy czym w sposób nieprawdziwy opisał przewiezienie marihuany z Polski do Holandii z udziałem męża M. M. (3) (k.1302-1305).

Podczas przesłuchania w dniu 7 kwietnia 2015 r. w CBŚP w P. R. T. (1) oświadczył, że wcześniej nie ujawnił całej działalności przestępczej z P. D. (1). Stwierdził, że błędnie zrozumiał pouczenie o warunkach na jakich może skorzystać z nadzwyczajnego złagodzenia kary, uznając, że wystarczy złożenie wyjaśnień na temat zarzutu, który mu postawiono czyli dotyczącego kilograma heroiny. R. T. (1) zadeklarował wyjawienie wszystkich przestępstw przez siebie popełnionych i jedynie ogólnie oświadczył, że zanim ich zatrzymano z P. D. (1) przetrzucił z Holandii do Polski co najmniej 1 kg kokainy i 6 kg amfetaminy. Organizatorem przedsięwzięcia był P. D. (1), a jego rolą było załatwienie narkotyków na terenie Holandii. Narkotyki R. T. (1) załatwiał po uprzednim kontakcie telefonicznym z P. D. (1). Narkotyki miały być przemycone co najmniej w 4 transzach, raz 4 kg amfetaminy, raz 2 kg amfetaminy i 2 razy po 0,5 kg kokainy. Kokainy było minimum 1 kg, a mogło być 0,5 kg więcej. Jako pierwsze zostały przemycone 2 kg amfetaminy i 0,5 kg kokainy w 2013 r., w 2014 r. 0,5 kg kokainy i 4 kg amfetaminy. W „interesie” uczestniczył również człowiek od P. D. (1), którego rolą było wzięcie narkotyków od R. T. (1) i przewiezienie ich do Polski (k.1434). W istocie w trakcie tego przesłuchania R. T. (1) jedynie zasygnalizował inne popełnione przez siebie przestępstwa, deklarując szczegółowe ich opisanie po przemyśleniu wszystkiego i usystematyzowaniu sobie w czasie zdarzeń.

Począwszy od przesłuchania w P. w dniu 7 kwietnia 2015 r. R. T. (1) składał szczerze wyjaśnienia i nie ukrywał żadnych popełnionych przez siebie przestępstw. Przesłuchiwany w dniu 10 kwietnia 2015 r. w CBŚP w P. R. T. (1) opisał przemylenie 2 kg amfetaminy pomiędzy początkiem marca a końcem maja 2013 r. po przylocie P. D. (1) do Holandii; zakup i przemyt 0,5 kg kokainy mający miejsce w sierpniu/wrześniu 2013 r., po tym jak omyłkowo wcześniej zakupił 0,5 kg marihuany odmiany amnezja, sądząc, że taki rodzaj narkotyku zamówił P. D. (1) (k.2863-2865, odczytany na rozprawie odpis -k.1471-1473).

Przesłuchiwany w dniu 16 kwietnia 2015 r. w CBŚP w P. R. T. (1) opisał zakup kolejnego 0,5 kg kokainy w październiku/listopadzie 2013 r., po którą przyjechał wspólnik P. D. (1), zakup jesienią w okresie od września do połowy listopada 2014 r. 4 kg amfetaminy, po którą przyjechał S. B. oraz przemyt 600 gramów kokainy, 50-70 tabletek ekstazy w grudniu 2014 r. w samochodzie L., przewiezionym do Polski przez firmę przewozową na lawecie. R. T. (1) opisał wówczas również przewiezienie tych narkotyków razem z P. D. (3) z W. do W., sprawdzenie jakości kokainy w M. i pozostawienie tam 5-10 tabletek ekstazy. R. T. (1) wyjaśnił, że po tym jak nie doszła do skutku sprzedaż kokainy w W., P. D. (1) skontaktował się ze swoim wspólnikiem, który wcześniej przyjeżdżał do Holandii do R. T. (1) po narkotyki. Zaoferował mu kokainę. Spotkali się w karczmie na trasie między W. a B.. Wspólnik przyjechał z jeszcze jedną osobą. Przed transakcją wziął próbkę kokainy, którą zawiózł na sprawdzenie i po powrocie powiedział, że nabywcy wyrazili zgodę na zakup kokainy (k.2859-2862, odczytany na rozprawie odpis - k.1474-1477).

Przesłuchiwany w dniu 17 kwietnia 2015 r. w CBŚP w P. R. T. (1) dodał, że w grudniu 2014 r. wspólnik P. D. (1) oprócz 600 g kokainy wziął jako próbkę 5-10 tabletek ekstazy oraz dwie próbki kokainy innego rodzaju o konsystencji proszku o wadze co najmniej 15 gramów oraz opisał spotkanie w K. z osobą, której przekazano resztę tabletek ekstazy jako próbki (k.1478-1480).

W toku niniejszego postępowania R. T. (1) w dniu 27 kwietnia 2015 r. podtrzymał wyjaśnienia złożone w P. (k.1449-1451).

Przesłuchiwany w dniu 7 maja 2015 r. R. T. (1) opisał przebieg zdarzeń polegających na kupnie i przemycie kilograma heroiny w lutym 2015 r.; opisał również inne przestępstwa narkotykowe popełnione wspólnie z M. F.; sprzedaż P. D. (1) 2 kg amfetaminy wiosną 2013 r. w K.; sprzedaż P. D. (1) na przełomie sierpnia/września 2013 r. 0,5 kg kokainy, po uprzednim omyłkowym zakupieniu połowy kilograma marihuany odmiany „amnezja”; kolejną transakcją zakupu 0,5 kg kokainy w październiku/listopadzie 2013 r.; transakcją zakupu 4 kg amfetaminy w 2014 r.; zakup i przemyt ukrytych w L. 600 gramów kokainy, 70-80 tabletek ekstazy i dwóch próbek kokainy po 9 i 5 gramów, a następnie przekazanie ich innym osobom (k.1518-1527).

Podczas kolejnego przesłuchania w dniu 13 maja 2015 r. R. T. (1) rozpoznał wizerunek M. B. (1) jako mężczyzny, który w grudniu 2014 r. w M. testował jakość próbki kokainy (k.1538-1540). W czasie wizji lokalnej w tym samym dniu rozpoznał prawidłowo dom w M. przy ul. (...), stanowiący własność M. i R. B. (k.1544-1546).

Podczas przesłuchania w dniu 24 września 2015 r. R. T. (1) podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia, dodając, że mogło być, że do pierwszej transakcji dotyczącej 0,5 kg kokainy doszło w dniach 20-21 października 2013 r. Wcześniej wyjaśniał, że transakcja miała miejsce na przełomie sierpnia i września, ale z uwagi na upływ czasu mógł się pomylić co do daty. Jednocześnie R. T. (1) oświadczył, że mógł się pomylić co do sprzedaży P. D. (1) 2 kg amfetaminy wiosną 2013 r., albowiem faktycznie poznał go latem 2013 r. podczas wyścigu (...) (k.1737-1739).

Podczas kolejnych przesłuchań R. T. (1) 6 października 2015 r. rozpoznał karczmę w K. jako miejsce przekazania 600 gramów kokainy (k.1755-1757), 23 października 2015 r. rozpoznał S. B. jako wspólnika P. D. (1), odbierającego narkotyki, którego wcześniej określał imieniem P. oraz rozpoznał R. B. jako osobę, do której jeździł do M. razem z P. D. (1) (k.1801-1803). R. B. rozpoznał również podczas bezpośredniej konfrontacji w dniu 4 lutego 2016 r. (k.2170-2172).

Oceniając wyjaśnienia R. T. (1) należy stwierdzić, że począwszy od przesłuchania w P. są one prawdziwe i szczerze. Wcześniejsze wyjaśnienia są prawdziwe w odniesieniu do przemytu kilograma heroiny w lutym 2015 r. i działań polegających na próbach sprzedaży przemyconej heroiny. Sam oskarżony przyznał, że do tego momentu nie ujawnił całokształtu swojej działalności przestępczej z udziałem P. D. (1). Odnośnie późniejszych wyjaśnień R. T. (1) nie można uznać, iż pierwszym zdarzeniem z udziałem P. D. (1) było kupno i przemyt 2 kg amfetaminy. W świetle wyjaśnień P. D. (1) i S. B. takie zdarzenie nie miało miejsca. Wyjaśnienia oskarżonych P. D. (1) i S. B. zostały złożone przez nich niezależnie i obaj stwierdzili, że pierwszym zakupem i przemytem narkotyków w Holandii z udziałem R. T. (1) był zakup pół kilograma kokainy. Ponadto w okresie, który R. T. (1) wskazał jako ten, w którym doszło do zakupu i przemytu 2 kg amfetaminy z udziałem P. D. (1), jak wynika z informacji z systemu (...), P. D. (1) był w okresie od 25 stycznia 2013

r. do 4 czerwca 2013 r. pozbawiony wolności (k.3735). Tak więc stwierdzenia oskarżonego R. T. (1) w tym zakresie należy traktować jako zwykłą omyłkę, wynikającą z upływu czasu i tego, że transakcje zakupu narkotyków a następnie ich przemyt do Polski miały podobny, typowy przebieg. Zresztą koresponduje z tym stwierdzeniem treść wyjaśnień R. T. (1) z dnia 24 września 2015 r., kiedy oświadczył, że w tym zakresie mógł się pomylić (k.1738). Natomiast brak jest powodów by kwestionować pozostałą część wyjaśnień R. T. (1), które znalazły pełne potwierdzenie w wyjaśnieniach P. D. (1) i S. B..

Wyjaśnienia R. T. (1) znalazły potwierdzenie w wyjaśnieniach P. D. (1) składanych począwszy od dnia 16 lipca 2015 r.

Wcześniej P. D. (1) starał się minimalizować własny udział w przestępstwach. Przesłuchany po zatrzymaniu w dniu 10 lutego 2015 r. (k.833-838) P. D. (1) przyznał się jedynie do posiadania narkotyków ujawnionych w samochodzie, przy czym miał je umieścić w bagażniku R. T. (1) bez wcześniejszych uzgodnień z P. D. (1). R. T. (1) poinformował go, że są to narkotyki w chwili włożenia ich do bagażnika; po drodze z W. do W., powiedział, że ma heroinę do przekazania komuś w W.. Oskarżony wyjaśnił, że R. T. (1) poznał około półtora roku wcześniej w B.. W trakcie rozmowy okazało się, że obaj byli karani za narkotyki i wówczas wymienili się telefonami. Oskarżony przez kilkanaście miesięcy nie miał kontaktu z R. T. (1). T. zadzwonił do niego przed Bożym Narodzeniem 2014 r. i powiedział, że będzie jechał przez W. to spotkają się. R. T. (1) zadzwonił 8 lutego 2015 r. Gdy spotkali się poprosił, żeby pojechali do W.. Miał mu zapłacić 100 euro i zatankować samochód.

Wówczas P. D. (1) nie ujawnił własnego udziału w próbie sprzedaży heroiny ani również wizyty w tym celu u R. B.. Nie ujawnił także swoich wcześniejszych przestępstw narkotyków.

W dniu 29 kwietnia 2015 r. P. D. (1) opisał zdarzenie z lutego 2015 r. dotyczące próby sprzedaży kilograma heroiny, przy czym miało się to odbyć z inicjatywy R. T. (1), a P. D. (1) miał jedynie w W. szukać kupców na narkotyki. Wówczas P. D. (1) ujawnił, że pomoc w tym miała R. B.. Według oskarżonego R. T. (1) także samodzielnie szukał nabywców na heroinę. Wówczas P. D. (1) oświadczył, że poza transakcją dotyczącą kilograma heroiny nigdy nie przeprowadzał żadnych transakcji narkotykowych z R. T. (1) (k.1463-1469).

Podczas przesłuchania w dniu 10 czerwca 2015 r. P. D. (1) opisał transakcję sprzedaży M. (później rozpoznanemu przez niego M. K.) 2 kilogramów marihuany w J. za kwotę po 8500 zł za kilogram (k.1644-1646).

P. D. (1) przesłuchany w dniu 16 lipca 2015 r. przyznał się, że dwukrotnie poleciał do Holandii. Potwierdził swój udział w zakupie 0,5 kg kokainy razem z S. B. oraz fakt, że S. B. miał kuriera, który narkotyki przewiózł do Polski samochodem. P. D. (1) potwierdził również, że pośredniczył w zakupie w Holandii amfetaminy przez S. B. od R. T. (1) oraz w sprzedaży 600 gramów kokainy przemyconych przez R. T. (1) w L.. Po przedstawieniu mu treści wyjaśnień R. T. (1) zdecydował się na pełną współpracę i potwierdził treść wyjaśnień R. T. (1). Jedynie zaprzeczył by uczestniczył w sprzedaży 2 kilogramów amfetaminy wiosną 2013 r., stwierdzając, że na pewno nie leciał wówczas samolotem, co można sprawdzić w liniach lotniczych. Wtedy nawet chyba nie znał R. T. (1), poznał go chyba latem 2013 r. P. D. (1) oświadczył również, iż nie przypomina sobie nabycia od R. T. (1) 0,5 kg kokainy na przełomie października i listopada 2013 r. (k.1682-1688).

Podczas kolejnego przesłuchania w dniu 16 lipca 2015 r. P. D. (1) opisał transakcję sprzedaży kilograma marihuany w R. za kwotę 8500 zł S. (później rozpoznanemu przez niego S. K.) (k.1692-1694). W dniu 16 września 2015 r. P. D. (1) wskazał miejsca transakcji narkotykowych z M. K. i S. K. (k.1725-1726).

Podczas przesłuchania w dniu 24 września 2015 r. P. D. (1) zmienił swoje wyjaśnienia z 16 lipca 2015 r. i potwierdził wyjaśnienia R. T. (1), iż doszło do drugiego zakupu 0,5 kg kokainy. Po drugą partię kokainy poleciał do Holandii S. B.. Przemycona kokaina została ukradzioną przez obywatela Słowacji o imieniu M., który wcześniej kupił kokainę przemyconą za pierwszym razem (k.1744-1746).

W czasie wizji lokalnych 6 października 2015 r. P. D. (1) rozpoznał zajazd w K., gdzie doszło do transakcji sprzedaży 600 gramów kokainy (k.1748-1750) oraz dom M. i R. B. w M. (k.1762-1765).

W czasie przesłuchania 23 października 2015 r. P. D. (1) rozpoznał wizerunki S. B., S. K., M. K., R. B., M. B. (1) jako osób uczestniczących w opisywanych wcześniej przez niego przestępstwach. Jednocześnie oskarżony P. D. (1) opisał sprzedaż S. B. łącznie 4 kilogramów marihuany w latach 2011-2013, wcześniej kupionych w W. za pośrednictwem osoby o pseudonimie (...) (k.1797-1800). Odnośnie sprzedaży łącznie 4 kg marihuany S. B. oskarżony P. D. (1) złożył wyjaśnienia również w dniu 5 listopada 2015 r. (k.1876-1877).

Swoje wyjaśnienia P. D. (1) podtrzymał w trakcie konfrontacji z M. K. w dniu 19 listopada 2015 r. (k.1939-1941).

Oczywiście początkowe wyjaśnienia P. D. (1) minimalizujące własny udział w przestępstwach popełnionych z udziałem R. T. (1), a w szczególności te, w których zaprzeczał udziałowi w innych przestępstwach niż związane z próbą sprzedaży 1 kg heroiny nie zasługiwały na wiarę. Podkreślić tu należy, że sam oskarżony P. D. (1) wycofał się z nich po zapoznaniu z treścią wyjaśnień R. T. (1). Jednocześnie oskarżony P. D. (1) ujawnił popełnienie innych przestępstw narkotykowych popełnionych z udziałem innych osób niż R. T. (1), a także zaprzeczył zaistnieniu przestępstwa zakupu 2 kg amfetaminy wiosną 2013 r. o czym wyjaśniał R. T., a co w świetle innych dowodów Sąd uznał za niewiarygodne. Nie można więc stwierdzić, że wyjaśnienia P. D. (1) miały służyć jedynie potwierdzeniu wersji R. T. (1); że były efektem wpływu osób prowadzących postępowanie przygotowawcze dla wzmocnienia wiarygodności wyjaśnień R. T. (1). Dodatkowo przemawia to za uznaniem ostatecznej wersji wyjaśnień P. D. (1) za wiarygodną.

Kolejną osobą potwierdzającą treść wyjaśnień R. T. (1) jest S. B.. S. B. od początku, już następnego dnia po zatrzymaniu 19 listopada 2015 r., zadeklarował chęć złożenia wyjaśnień (k.2012-2014) i jego wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego i przed Sądem w pełni potwierdzają wyjaśnienia R. T. (1) i P. D. (1).

Przesłuchany w dniu 9 grudnia 2015 r. S. B. opisał zakup narkotyków w Holandii za pośrednictwem R. T. (1) po uprzednim telefonicznym ustaleniu tego przez P. D. (1). Oskarżony szczegółowo wyjaśnił na temat zakupu kolejno dwa razy po 0,5 kg kokainy, 4 kg amfetaminy oraz udział w przemyśle A. D., który bezpośrednio przewoził narkotyki ukryte w samochodzie N.. S. B. wyjaśniał również o zdarzeniu, w trakcie którego pośredniczył w sprzedaży kokainy przywiezionej przez R. T. (1) i P. D. (1), do której doszło w karczmie w K.. S. B. wskazał, że w sprzedaży pośredniczył B. (którego w późniejszym czasie rozpoznał jako B. P. (1)). Oskarżony S. B. potwierdził również, że wówczas P. D. (1) i R. T. (1) przekazali mu 70 tabletek ekstazy. S. B. dodał również, że w latach 2011-2013 od P. D. (1) kupił łącznie 4 kg marihuany, z czego 100 gramów sprzedał A. D. a 3900 gramów Ł. R. (k.2055-2060).

Podczas wizji lokalnej w dniu 20 stycznia 2016 r. S. B. wskazał dom, w którym wcześniej mieszkał A. D., K. w K., pod którą odbierał kokainę i tabletki ekstazy oraz miejsca przekazywania przez P. D. (1) marihuany (k.2142-2143). W czasie wizji lokalnej w dniu 21 stycznia 2016 r. S. B. wskazał w M. miejsce spotkania z mężczyzną ze Słowacji, gdzie przekazał kokainę B. (...), skąd pojechali na Słowację. Wówczas S. B. wskazał również dom Ł. R. oraz miejsca, gdzie pozostawiał dla niego marihuanę i skąd zabierał pieniądze za marihuanę pozostawiane przez Ł. R. (k.2147-2148).

Podczas przesłuchania w dniu 9 marca 2016 r. S. B. wskazał wizerunki A. D., B. P. (1) i Ł. R. jako osób, o których przestępstwach wcześniej wyjaśniał (k.2189-2191).

W trakcie konfrontacji w dniu 22 lipca 2016 r. S. B. rozpoznał B. P. (1) jako mężczyznę, którego poznał w areszcie mającego imię B. (k.2697-2698).

Przesłuchiwany następnie tego samego dnia S. B. przyznał się do zarzuconych mu czynów. Opisał okoliczności poznania B. P. (1) w AŚ w K.. Wyjaśnił, że pomimo tego, że B. P. (1) opuścił areszt w K. nadal utrzymywali kontakt. Spotkali się po wyjściu B. P. (1) na wolność. Ponieważ wtedy P. D. (1) proponował S. B. przywożenie kokainy z Holandii, powiedział B. P. (1), że może mu załatwić kokainę. W wyniku tego doszło do transakcji.

S. B. opisał także okoliczności handlu marihuaną z Ł. R.. Jak wyjaśnił musiał szybko znaleźć kogoś, żeby „zszedł” towar D., gdyż P. D. (1) co chwilę dzwonił czy ma przywieźć nowy. Wydawał R. marihuanę w ilości 50-100 gramów. Najczęściej chyba 100 gramów. Towar i pieniądze zostawiane były we wskazanych przez niego miejscach. Zawsze

sprzedawał marihuanę po 18 zł za 1 gram. Ł. R. zawsze miał pieniądze, zabierał „towar” i zostawiał pieniądze (k.2699-2702).

Podkreślić należy, że wszyscy ci oskarżeni – R. T. (1), P. D. (1) i S. B. swoje wyjaśnienia opisujące przestępstwa będące przedmiotem niniejszego postępowania złożyli w czasie kiedy byli tymczasowo aresztowani co wyklucza możliwość wspólnego uzgodnienia przez nich treści wyjaśnień. Wprawdzie w trakcie przesłuchania w dniu 16 lipca 2015 r. P. D. (1) odczytano treść wyjaśnień R. T. (1), w których ujawnił szereg przestępstw, jednakże mimo tego, P. D. (1) wówczas w całości wcale nie potwierdził ich. P. D. (1) zakwestionował to, że miałyby dojść do zakupu i przemytu do Polski 2 kg amfetaminy wiosną 2013 r. Oznacza to, że nie mogło dojść między nimi do uzgodnienia treści wyjaśnień. Oczywiście ujawnienie treści wyjaśnień R. T. (1) musiało w takiej sytuacji skłonić P. D. (1) do potwierdzenia opisywanych zdarzeń. Jednakże nie można stwierdzić, że P. D. (1) potwierdził zaistnienie nieprawdziwych okoliczności, skoro te same okoliczności potwierdził później S. B., któremu nie odczytano wyjaśnień R. T. (1). Skoro w takiej sytuacji wszyscy trzej oskarżeni w sposób tożsamy opisują przebieg przestępstw oznacza to, że ich wyjaśnienia są w tym zakresie prawdziwe i wiarygodne.

Dodatkowo podkreślić należy, że R. T. (1) po raz pierwszy opisał rzeczywisty zakres swojej działalności przestępczej przesłuchiwany w toku innego postępowania prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w Poznaniu. Funkcjonariusze prowadzący postępowanie w sprawie „ (...)” nie mogli być w żaden sposób zainteresowani uzyskaniem informacji dotyczących przestępstw objętych postępowaniem prowadzonym w Prokuraturze Okręgowej w Warszawie. W szczególności z pewnością nie byli zainteresowani uzyskaniem określonej treści wyjaśnień R. T. (1) na potrzeby innego postępowania, a R. T. (1) złożył te wyjaśnienia przy okazji wyjaśnień dotyczących przestępstw badanych przez Prokuraturę Okręgową w Poznaniu.

Oczywiście w odniesieniu do poszczególnych osób uczestniczących w przedmiotowych przestępstwach wyjaśnienia R. T. (1), P. D. (1) i S. B. miały różne znaczenie, o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia. Natomiast wszyscy oni w podobny sposób opisują sam przebieg tych przestępstw. To, że odnośnie pewnych fragmentów zdarzeń występują jedynie wyjaśnienia pojedynczych oskarżonych nie podważa ich wiarygodności. Wynika to jedynie z tego, że przy dokonywaniu tych przestępstw istniał podział zadań. Stąd osoby nie zajmujące się bezpośrednio np. przemytem narkotyków czy ostatecznym zbyciem przemyconych narkotyków, nie musiały kontaktować się z innymi osobami zajmującymi się tymi zadaniami.

Poza wzajemnym uzupełnianiem się wyjaśnień tych oskarżonych ich wiarygodność potwierdzają również okoliczności obiektywne ustalone w toku postępowania. Odbycie podróży lotniczych do Holandii przez P. D. (1) i S. B. potwierdzają informacji uzyskane z linii lotniczych (...). W wyjaśnieniach pojawiły się prawdziwe informacje dotyczące ówczesnej sytuacji M. B. (1) – męża R. B., odnośnie jego ukrywania się przed zatrzymaniem do odbycia kary pozbawienia wolności, a następnie odnośnie faktu zatrzymania M. B. (1) przez policję.

Zeznania M. M. (3) (k.1425-1428, 1436-1438) potwierdzają, że P. D. (1), do którego kontakt przekazał jej R. T. (1), miał do sprzedania różne rodzaje narkotyków, w tym marihuanę. Uprawdopodobnia to wyjaśnienia P. D. (1) odnośnie sprzedaży marihuany M. K. i S. K.. Ten fakt uprawdopodobniają również wnioski opinii z badań chemicznych samochodu L. nr rej. (...), używanego przez P. D. (1). W samochodzie ujawniono ślady kannabinoidów w tym Δ - THC tetrahydrokannabinolu, co oznacza, że samochodem były przewożone produkty konopii.

Zeznania M. M. (4) (k.1452-1454) osadzonego w jednej celi z P. D. (1), któremu ten opowiadał o swoim zatrzymaniu potwierdzają, że pierwotne wyjaśnienia oskarżonego D. były nieprawdziwe.

Podstawą ustaleń w zakresie winy oskarżonych A. D., B. P. (1) i Ł. R. stały się wyjaśnienia S. B.. S. B. nie pozostawał w żadnym konflikcie z tymi osobami, stąd nie miał żadnego osobistego interesu by nieprawdziwie ich oskarżać.

W wyjaśnieniach S. B. pojawiają się prawdziwe informacje odnośnie sytuacji obciążanych przez niego osób, w tym okoliczności w jakich mieli się poznać. Jak wynika z informacji z systemu N. (k.3741-3744) S. B. przebywał w AŚ w K. w okresie od 21.02.2008 do 08.05.2009 r. W okresie od 11.12.2007 r. do 08.04.2009 r. w AŚ w K. przebywał również

B. P. (1). Podobnie zgodne ze stanem rzeczywistym są wyjaśnienia S. B., iż B. P. (1) przebywał w ZK w S.. Z tej jednostki penitencjarnej został zwolniony w dniu 03.11.2014 r. – informacja z systemu N. (k.3774-3778). S. B. miał również możliwość poznania w areszcie A. D. albowiem A. D. od 25.05.2007 r. przebywał w AŚ w K. – informacje z systemu N. (k.3755-3771), gdzie przebywał jeszcze w 2009 r. (w dniu 03.03.2009 r. wykonano tam zdjęcie oskarżonego k.3755). B. P. (1) został zwolniony z Zakładu Karnego w S. w dniu 3 listopada 2014 r. (n.u. k.2787).

Podkreślić należy, że gdyby S. B. nieprawdziwie obciążał oskarżonych A. D. i B. P. (1) to ryzykowałby podważenie swojej wiarygodności w razie ustalenia, że w czasie opisywanych przestępstw obciążani byli pozbawieni wolności. Osoby te wcześniej wchodziły w konflikt z prawem i były w przeszłości pozbawione wolności. W tym miejscu trzeba wskazać, że wbrew twierdzeniom A. D., że nie mógł popełnić jednego z zarzuconych mu przestępstw z uwagi na to, że w latach 2011-2013 był pozbawiony wolności to z okresów jego pozbawienia wolności wynika, że został zwolniony w dniu 11 maja 2013 r. A. D. w okresie od 25 maja 2007 r. do 11 maja 2013 r. odbywał karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Katowicach sygn. V K 225/10 (k.3280). Nie wyklucza to prawdziwości wyjaśnień S. B. w tym zakresie. Przekazanie 100 gramów marihuany przez S. B. A. D. musiało nastąpić po opuszczeniu przez niego zakładu karnego, a jednocześnie po opuszczeniu przez P. D. (1) zakładu karnego co nastąpiło 4 czerwca 2013 r. Biorąc pod uwagę ilości marihuany, pochodzącej również z transakcji S. B. z P. D. (1), przekazywanej jednorazowo Ł. R. możliwe, że przedmiotowe 100 gramów marihuany zostało przekazane A. D. przez S. B. jednorazowo.

W ocenie Sądu nie ma znaczenia, że R. T. (1) i P. D. (1) nie rozpoznali w A. D. osoby, która czerwonym japońskim samochodem przewiozła kokainę i amfetaminę z Holandii do Polski. Jakkolwiek R. T. (1) (k.3797) i P. D. (1) (k.3801) nie byli w stanie stwierdzić w trakcie rozprawy czy na sali rozpraw znajduje się kierowca przewożący narkotyki z Holandii, to należy stwierdzić, że oskarżeni ci mieli jedynie incydentalny kontakt z tą osobą, którą do udziału w tych przestępstwach zwerbował S. B.. Sam R. T. (1) stwierdził, że tylko raz widział kuriera przewożącego narkotyki do Polski (k.1434v). P. D. (1) wyjaśnił, że kuriera widział przelotnie, nie wie czy będzie w stanie go rozpoznać (k.1684).

Natomiast wyjaśnienia R. T. (1) i P. D. (1) odnośnie samego przebiegu tych zdarzeń i udziału starszego mężczyzny w przemyśle są zgodne z wyjaśnieniami S. B.. R. T. (1) jeszcze w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że kurier przewożący narkotyki był w kontakcie z P. (później okazało się, że tak błędnie określał oskarżony S. B.), był osobą starszą, może nawet w wieku ponad 60 lat, poruszał się czerwonym samochodem osobowym (k.1434v). Jeszcze w postępowaniu przygotowawczym przesłuchiwany w kwietniu 2015 r. R. T. (1) oświadczył, że nie rozpoznałby kierowcy samochodu nawet ze zdjęcia (k.1480v). Jednocześnie jednak nie ulega wątpliwości, że osoba przemycająca bezpośrednio kokainę i amfetaminę z Holandii była współnikiem S. B.. Z wyjaśnień R. T. (1) wynika, że P. D. (1) przekazał mu, że kierowca samochodu był współnikiem S. B., w związku z czym nie mógł być wykorzystany do przemytu heroiny do Polski, gdyż P. D. (1) chciał utrzymać przemyt w tajemnicy przed S. B. (k.1480). Dlatego też R. T. (1) zaproponował przemylenie kilograma heroiny M. F.. Opis kuriera przekazany przez P. D. (1) (k.1684) i wskazanie, że narkotyki były przewiezione do Polski prawdopodobnie japońskim osobowym samochodem średniej wielkości koloru czerwonego odpowiada rzeczywistej sytuacji oskarżonego A. D..

Należy tu wskazać, że A. D. użytkował samochód N. (...) z 1998 roku koloru czerwonego nr rej. (...). W tym samochodzie był legitymowany w dniu 21.12.2014 r. (n.u. k.2242).

Zdaniem Sądu z uwagi na krótkotrwały i incydentalny kontakt z kurierem oraz upływ czasu od chwili zdarzeń, nie doszło do rozpoznania A. D. przez oskarżonych R. T. (1) i P. D. (1). Z podobnych powodów R. T. (1) opisując kuriera wskazywał, że mógł jeździć samochodem marki O. bądź F. (...) (k.1525, 1473).

Nie ma więc najmniejszego powodu by uznać, że S. B. wyjaśniał nieprawdę wskazując na A. D. jako osobę bezpośrednio przemycającą narkotyki z Holandii. Podkreślić należy, że w toku tych przestępstw osoba przemycająca narkotyki była osobą ulokowaną w istocie na najniższym poziomie tej działalności, biorącą na siebie największe ryzyko za stosunkowo niewielkie wynagrodzenie. S. B. nie miał powodów by chronić osobę z tak niską pozycją w środowisku przestępczym, nieprawdziwie obciążając A. D..

Wyjaśnienia S. B. stały się podstawą do ustalenia, że przekazał on A. D. nie mniej niż 70 tabletek ekstazy, przemyconych wcześniej do Polski przez R. T. (1) razem z kokainą w L.. Nie ulega wątpliwości, że taką substancję psychotropową R. T. (1) przekazał S. B.. Potwierdzają to wyjaśnienia R. T. (1) (k.1479-1480, 1526). Jedyna różnica pomiędzy wyjaśnieniami dotyczy ilości tabletek jakie miał otrzymać S. B.. R. T. (1) wyjaśniał, że było to 5-10 tabletek (k.1479) bądź 10-20 tabletek (k.1526). Sam S. B. od razu podczas pierwszego przesłuchania, w trakcie którego opisywał swoje przestępstwa wyjaśnił, że od T. i D. otrzymał 70 tabletek ekstazy, za które miał zapłacić po 1,5 euro za sztukę (k.2059). P. D. (1) potwierdził, że R. T. (1) przemycił tabletki ekstazy albowiem stwierdził, że zostawił kilka sztuk ekstazy M. B. (1) w trakcie spotkania, gdy M. B. (1) sprawdzał jakość przemyconej kokainy (k.1686). W tej sytuacji zdaniem Sądu w tym zakresie najbardziej wiarygodne są wyjaśnienia S. B., które są najbardziej konkretne – oskarżony wskazał ilość tabletek ekstazy, cenę jaką miały kosztować oraz kwoty jakie otrzymywał za tabletki ekstazy od A. D.. Wyjaśnienia S. B. zostały złożone w sytuacji, kiedy nie była mu znana treść wyjaśnień R. T. (1) i wówczas S. B. spontanicznie opisał swoje przestępstwa, w tym udział w obrocie ekstazy otrzymaną od R. T. (1). Nie miał wówczas żadnego powodu by przyznać się do przyjęcia większej, niż to miało miejsce w rzeczywistości, ilości ekstazy. Sam R. T. (1) konsekwentnie wskazywał, że przemycone wówczas tabletki ekstazy zostały przekazane jako próbki trzem różnym osobom – w M. B. (2), S. B. w K. i nieustalonemu mężczyźnie w K. bądź K.. Przy tym jak wyżej wskazano jego wyjaśnienia nie są konsekwentne co do ilości tabletek przekazywanych S. B.. Zdaniem Sądu w tej sytuacji R. T. (1) mógł się pomylić określając ilość tabletek ekstazy przekazanych S. B., zwłaszcza, że jak wynika z jego wyjaśnień tabletki nieustalonemu mężczyźnie przekazał P. D. (1), a R. T. (1) przez większą część ich spotkania pozostawał w samochodzie, nie uczestniczył w rozmowie (k.1479v). W tej sytuacji za wiarygodne należy uznać w tym zakresie wyjaśnienia S. B..

Identyczne powody jak w przypadku A. D. stały się podstawą uznania za wiarygodne wyjaśnień S. B. w odniesieniu do B. P. (1). Jedynie S. B. miał kontakt z osobą, która w grudniu 2014 r. pośredniczyła w sprzedaży 600 gramów kokainy na Słowację. Stąd nie ma znaczenia, że oskarżeni R. T. (1) i P. D. (1) nie rozpoznali B. P. (1). Z wyjaśnień R. T. (1) wynika, że nie widział osoby, która przyjechała z S. B. do karczmy (k.1476v, 1479v). Podkreślić należy natomiast, że obaj w taki sam sposób jak S. B. opisali jak doszło do sprzedaży 600 gramów kokainy, fakt najpierw zapłacono część ceny, a S. B. pojechał z pośrednikiem po resztę zapłaty, co trwało przez kilka godzin.

Nie ma powodów by przyjąć, że oskarżony S. B. prawdziwie opisywał przebieg transakcji sprzedaży 600 gramów kokainy, a jedynie nieprawdziwie oskarżył B. P. (1) o udział w niej. Gdyby oskarżony S. B. chciał chronić jakąś osobę wystarczyło podać nieprawdziwe imię czy opis niepozwalający na zidentyfikowanie danej osoby. Natomiast S. B., pomimo, że nie podał nazwiska, opisał osobę B. P. (1) w sposób pozwalający na jego identyfikację.

Podkreślić przy tym należy, że w toku postępowania przygotowawczego nie udało się zidentyfikować wszystkich osób wskazywanych przez oskarżonych jako uczestniczących w przestępstwach. Oczywiście nie oznacza to, że ich wyjaśnienia są nieprawdziwe, a jedynie, że podawany opis był zbyt mało szczegółowy by dokonać identyfikacji osób.

W tej sytuacji nie sposób uznać wyjaśnień oskarżonych A. D. i B. P. (1) za wiarygodne. W ocenie Sądu są one jedynie przyjętą przez nich linię obrony.

Wyjaśnienia S. B. stały się podstawą ustaleń faktycznych również w odniesieniu do przestępstwa udziału w obrocie znaczną ilością marihuany zarzuconego Ł. R.. Przy czym wyjaśnienia samego Ł. R. częściowo potwierdzają prawdziwość wyjaśnień S. B..

W ocenie Sądu treść wyjaśnień Ł. R. wskazuje na chęć minimalizowania własnej winy. Jakkolwiek oskarżony R. nie kwestionował tego, że otrzymywał od S. B. marihuanę i przekazywał w zamian za nią pieniądze to podważał podaną przez S. B. ilość i czas w jakim miało to mieć miejsce. Wskazać jednakże należy, że w przypadku oskarżonego S. B. nie miał on powodu by przyznawać się do większej ilości sprzedanej marihuany niż to miało miejsce w rzeczywistości i nieprawdziwie w ten sposób obciążać Ł. R.. Wprawdzie wyjaśnienia S. B. w tym zakresie powiązane są z wyjaśnieniami P. D. (1), który przyznał, że sprzedał S. B. łącznie 4 kg marihuany to jednak Ł. R. nie był jedyną osobą, która miała kupować marihuanę otrzymaną przez S. B. od P. D. (1). Innym nabywcą wskazanym przez S. B. był A. D.. Stąd S. B. nie miał żadnego powodu by opisywać, że sprzedał Ł. R. większą ilość marihuany, niż to miało miejsce w

rzeczywistości. Natomiast oczywiście dla Ł. R. ilość kupionej marihuany ma znaczenie dla wymiaru kary za zarzucone mu przestępstwo.

Poza tym należy wskazać, że ewolucja treści wyjaśnień oskarżonego Ł. R. przemawia za tym, że Ł. R. dostosowywał je do treści wyjaśnień S. B.. Stąd przed Sądem oskarżony R. wskazał, że za 1 g marihuany płacił S. B. 18 zł, a nie 22 zł jak wcześniej wyjaśniał. Ł. R. odmówił przy tym wyjaśnienia dlaczego wcześniej wskazywał wyższą cenę. Trudno również uznać za wiarygodne twierdzenia oskarżonego, iż większość marihuany otrzymanej od S. B. sam wypalił. Trzeba przecież uwzględnić, że Ł. R. musiał przekazywać S. B. pieniądze za otrzymaną marihuanę. W innym przypadku oczywiście nie otrzymałby kolejnych partii narkotyków. W tym czasie Ł. R. zgodnie ze swoimi wyjaśnieniami nie pracował na skutek wypadku. W jaki sposób mógłby pozwolić sobie na sfinansowanie zakupu tak pokaźnych ilości marihuany? Tego rodzaju stwierdzenia Ł. R. należy rozpatrywać łącznie z innymi, w których stanowczo zaprzeczał by sprzedawał marihuanę osobom małoletnim. W ocenie Sądu celem takich oświadczeń jest próba umniejszenia winy i zmniejszenia kary grożącej za popełnione przestępstwa.

Nielegalne posiadanie marihuany w dniu 2 czerwca 2016 r. zarzucone Ł. R. ustalono na podstawie wyjaśnień samego oskarżonego i opinii z zakresu badań chemicznych (k.3263-3265). Opinia z zakresu badań chemicznych (k.3263-3265) potwierdza, że znalezione w toku przeszukania mieszkania Ł. R. 0,35 g netto substancji to ziele konopi inne niż włókniste.

Podstawą ustaleń faktycznych odnośnie zarzutu przypisanego oskarżonej R. B. są wyjaśnienia R. T. (1) i P. D. (1). Sąd uznał, że wyjaśnienia R. B. są niewiarygodne i stanowią przyjętą przez nią linię obrony. W tym zakresie wiarygodne są wyjaśnienia P. D. (1) i R. T. (1). Ich wyjaśnienia w zakresie udziału R. B. w zdarzeniu są jasne, logiczne i wzajemnie się uzupełniają. Okoliczności pojawiające się w ich wyjaśnieniach a dotyczące sytuacji R. B. okazały się prawdziwe. Oskarżeni rozpoznali R. B. i wskazali jej dom, w którym ją odwiedzali. M. B. (1), mąż oskarżonej, od dnia 14 listopada 2014 r. był poszukiwany przez policję do odbycia kary, został zatrzymany w dniu 10 stycznia 2015 r. (notatka urzędowa k.1532).

W przeciwieństwie do twierdzeń R. T. (1) i P. D. (1) w zakresie zdarzenia związanego z R. B., wyjaśnienia R. B. uległy zasadniczej zmianie w toku postępowania. Dopiero przed Sądem oskarżona przyznała, że zdarzenia opisywane przez R. T. (1) i P. D. (1) miały miejsce. Wcześniej zaprzeczała by wizyty P. D. (1) miały związek z narkotykami. Zmieniając swoje wyjaśnienia, potwierdzając, że jednak oskarżeni T. i D. pozostawili jej próbki heroiny w celu pomocy w znalezieniu kupca, oskarżona R. B. jednocześnie stwierdziła, że godząc się na przyjęcie tych próbek w rzeczywistości nie poczyniła żadnych kroków by pomóc w sprzedaży heroiny, że jedynie pozorowała jakieś czynności.

W ocenie Sądu ta wersja zdarzenia nie odpowiada rzeczywistości. W istocie przez cały czas wyjaśnienia oskarżonej stanowią przyjętą przez nią linię obrony, z tym, że zmodyfikowaną przed Sądem poprzez dostosowanie jej do treści wiarygodnych wyjaśnień P. D. (1) i R. T. (1). Jeśli sama oskarżona potwierdza, że wcześniej w postępowaniu przygotowawczym składała nieprawdziwe wyjaśnienia, to dlaczego należałoby uznać za prawdziwe jej późniejsze wyjaśnienia? Szczególnie, że jej wyjaśnienia są nielogiczne i sprzeczne z doświadczeniem życiowym. Trudno uznać za wiarygodne, że R. B. miała pozorować jakieś czynności, mające świadczyć w oczach oskarżonych P. D. (1) i R. T. (1), że udziela pomocy w sprzedaży heroiny. W jakim celu R. B. miałyby to czynić? Oskarżona nie była w żaden sposób podporządkowana P. D. (1) i R. T. (1), nie musiała wykonywać ich poleceń czy próśb. Nie ma żadnych dowodów świadczących o tym, że była zastraszana przez nich. Sama również nie relacjonowała takich sytuacji. R. B. na tym etapie nie uzyskiwała także żadnego wynagrodzenia za rzekomo podjęte czynności. Taki zysk oczywiście wchodziłby w grę dopiero w momencie dokonania sprzedaży heroiny. Co najważniejsze po co miałyby pozorować takie czynności, zamiast po prostu odmówić, stwierdzając, że nie ma możliwości udzielenia pomocy w sprzedaży narkotyków. Z wyjaśnień oskarżonych P. D. (1) i R. T. (1) wynika przecież, że przy wcześniejszej próbie sprzedaży kokainy w grudniu 2014 r., kiedy również udali się do domu R. B. i chcieli sprzedać kokainę jej mężowi, nie było żadnych konsekwencji odmowy kupna. M. B. (1) odmówił kupna kokainy, twierdząc po sprawdzeniu, że jest słabej jakości, a P. D. (1) i R. T. (1) w tej sytuacji poszukali innych kupców. Co więc stałoby na przeszkodzie R. B. w poinformowaniu P. D. (1) i R. T.

(1), że nie ma możliwości udzielenia im pomocy w sprzedaży heroiny. Tak więc opisywane przez R. B. zachowanie przy późniejszej wizycie oskarżonych i próbie sprzedaży heroiny jawi się jako całkowicie niewiarygodne.

Co więcej z wyjaśnień R. T. (1) wynika, że zachowania R. B. musiały mieć rzeczywisty charakter a nie jedynie pozorujący aktywność przy poszukiwaniu potencjalnych nabywców heroiny. Razem z P. D. (1) pojechali do hotelu (...) w O. nieprzypadkowo, lecz dlatego, że mieli pojechać w te okolice za R. B., gdyż w pobliżu miały przebywać osoby, do których miały trafić próbki heroiny (k.1297). Również z wyjaśnień R. T. (1) wynika, że R. B. nie była osobą bierną podejmującą czynności na skutek presji P. D. (1) i R. T. (1). R. B. sama dzwoniła do P. D. (1) około godz. 20.00 w dniu 8 lutego 2015 r.

Biorąc pod uwagę powyższe nie ulega wątpliwości, że oskarżona R. B. udzieliła pomocy R. T. (1) i P. D. (1) we wprowadzeniu do obrotu znacznej ilości środka odurzającego w postaci heroiny. Oskarżona przyjęła od R. T. (1) i P. D. (1) próbki heroiny, które miały być przekazane potencjalnym nabywcom i takich nabywców poszukiwała. W ten sposób oskarżona R. B. ułatwiała R. T. (1) i P. D. (1) popełnienie przestępstwa z art.56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Dla wyczerpania bytu przestępstwa przypisanego oskarżonej nie ma znaczenia, że nie ustalono czy ostatecznie znalazła ona kupców na heroinę oferowaną do sprzedaży. Oskarżona podjęła czynności zmierzające ku temu i odpowiada w granicach swojego zamiaru. Okoliczność taka natomiast będzie miała znaczenie przy wymiarze kary.

Nie budzi wątpliwości odnośnie zarzutu z pkt XXI okoliczność, że oskarżony S. K. posiadał w dniu 31 marca 2016 r. znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 1907,04 g netto. Potwierdzają to: protokół przeszukania, zeznania świadka G. M. jak i w swoich wyjaśnieniach potwierdził to sam oskarżony.

Sprawozdanie z badań z zakresu chemii (k.2463-2465 t.XIII), opinia z przeprowadzonych badań chemicznych (k.2654-2668 t.XIV) potwierdzają, że zabezpieczone podczas przeszukania fragmenty roślin w postaci kwiatostanów roślin konopi netto są zieleń konopi innych niż włókniste.

Również opinia z zakresu badań genetycznych (k.3038-3041) potwierdza winę S. K. w zakresie posiadania środków odurzających, skoro na 2 torbach foliowych, w których znajdowała się marihuana stwierdzono ślady biologiczne zgodne z profilem DNA S. K..

Wyjaśnienia świadków A. N. (k.2448-2450) i P. J. (k.2380-2383) nie mają znaczenia dla kwestii odpowiedzialności karnej S. K.. Podobnie opinii z przeprowadzonych badań daktyloskopijnych (k.2622-2640) z uwagi na jej wnioski nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Należy jednocześnie stwierdzić, że ta część wyjaśnień oskarżonego S. K., w których twierdził, że narkotyki nie były jego własnością, a przechowywał je na polecenie osób, których się obawiał, jest w ocenie Sądu nieprawdziwa. Takie wyjaśnienia służą jedynie umniejszeniu własnej winy w sytuacji, gdy nie da się podważyć faktu nielegalnego posiadania narkotyków. S. K. odmówił wskazania danych osób, które miały pozostawić mu na przechowanie marihuanę, a więc jego wersja jest niemożliwa do weryfikacji w drodze przesłuchania osób, które miały uczestniczyć w zdarzeniu. Twierdzenia oskarżonego w tym zakresie nie znajdują potwierdzenia w innych dowodach, co więcej są sprzeczne z ustalonymi obiektywnie okolicznościami sprawy. Skoro według oskarżonego narkotyki miały być mu pozostawione na przechowanie i osoby, które pozostawiły marihuanę miały się w stosowanym czasie zgłosić po ich odbiór, to jak można wytłumaczyć fakt, że funkcjonariusze policji zatrzymali S. K. wychodzącego z garażu i niosącego w rękach 4 torby z zawartością marihuany. Gdyby oskarżony miał jedynie od jakiegoś czasu przechowywać marihuanę, to w jakim celu w chwili zatrzymania wynosił marihuanę? Poza tym wyjaśnienia S. K. nie tłumaczą pochodzenia zawiniątka foliowego koloru żółtego z zawartością brutto 1,8 g marihuany znalezionej w korytarzu budynku na parapecie okna. Tak więc w ocenie Sądu tego rodzaju wyjaśnienia S. K. stanowią jedynie przyjętą przez niego linię obrony, nie zasługującą na danie jej wiary. Stąd też Sąd uznał oskarżonego S. K. za winnego popełnienia czynu z art.62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Podstawą do ustaleń winy oskarżonego S. K. w zakresie czynu z pkt XXII a/o stały się wyjaśnienia P. D. (1). Podkreślić należy, że P. D. (1) nie pozostawał w żadnym konflikcie z S. K. w związku z czym P. D. (1) nie miał osobistych powodów by obciążać go w sposób nieprawdziwy. Dodać też należy, że S. K. w wyjaśnieniach P. D. (1) nie jest wskazywany jako główna osoba dopuszczająca się jakichś najbardziej poważnych przestępstw. P. D. (1) opisał szereg przestępstw i osób w nich uczestniczących. Wśród nich przestępstwo z udziałem S. K. nie jest najpoważniejsze. Wręcz przeciwnie można powiedzieć, że było jednym z wielu typowych w jakich uczestniczył P. D. (1) sprzedający różne narkotyki szerokiemu kręgowi osób. Brak jest więc powodów by przyjąć, że akurat w przypadku S. K. P. D. (1) miałyby składać nieprawdziwe wyjaśnienia. W jakim celu miałyby to czynić ryzykując na przykład to, że mogłoby się okazać, że w okresie w jakim zgodnie z jego wyjaśnieniami S. K. mógł być pozbawiony wolności. W ten sposób P. D. (1) mógłby podważyć wiarygodność swoich wyjaśnień. Co więcej można wręcz stwierdzić, że wyjaśnienia P. D. (1) w innej ich części są korzystne dla oskarżonego S. K.. P. D. (1) wyjaśnił bowiem, że w sytuacji przeciągania się sprzedaży heroiny przywiezionej do W. poszukiwał innych kupców na ten narkotyk. Jedną z osób, z którą wówczas się spotkał i której proponował kupno heroiny miał być S. K.. Wówczas S. K. miał nie być zainteresowany zakupem heroiny (k.1466, 3801, 3803).

Trudno przyjąć, że P. D. (1) mógłby spodziewać się jakichś szczególnych przywilejów procesowych na skutek obciążenia udziałem w przestępstwie akurat S. K.. Sposób opisu osób uczestniczących w transakcjach sprawiał przy tym, że P. D. (1) nie mógł mieć wcale pewności, że dojdzie do ustalenia ich tożsamości przez funkcjonariuszy policji. Tak przecież stało się w przypadku osoby o imieniu T. pseudonim (...), który miał sprzedać P. D. (1) łącznie 4 kg marihuany czy mężczyzny z O. o imieniu S., od którego pochodziła marihuana następnie sprzedana S. K. i M. K.. W sytuacji gdyby nie ustalono personaliów osób uczestniczących w transakcjach, nie doszłoby do polepszenia sytuacji procesowej oskarżonego D.. Natomiast opisanie takich przestępstw niewątpliwie musiało mieć wpływ na sytuację samego P. D. (1). Opisując sprzedaż marihuany S. K. P. D. (1) sam się obciążał udziałem w przestępstwie nieznanym organom ścigania. Z racji specyfiki tego przestępstwa – udziału w transakcji narkotykowej jedynie dwóch stron P. D. (1) nie musiał obawiać, że taki zarzut popełnienia przestępstwa może być mu postawiony w przyszłości. Nieprawdopodobne byłoby ujawnienie przestępstwa w inny sposób niż przez złożenie wyjaśnień przez uczestnika przestępstwa. Jego własne wyjaśnienia stawały się więc podstawą postawienia mu dodatkowych zarzutów popełnienia kolejnych przestępstw. Trudno przyjąć, że P. D. (1) złożył obciążające siebie wyjaśnienia na temat przestępstw, których w rzeczywistości nie popełnił.

W przypadku czynu przypisanego oskarżonemu M. K. podobnie jak w przypadku czynu XXII zarzuconego S. K. podstawą do ustaleń faktycznych stały się wyjaśnienia P. D. (1). W istocie tożsama jest przy tym argumentacja przemawiająca za uznaniem wyjaśnień P. D. (1) w tym zakresie za wiarygodne. M. K. nie był skonfliktowany z S. K., sam oskarżony K. twierdził, że nigdy się nie spotkali. Opisywane przez P. D. (1) przestępstwa z udziałem M. K. nie są zdarzeniami nadzwyczajnymi mogącymi skłaniać osobą pomawiającą do uznania, że będą podstawą do uzyskania szczególnych przywilejów procesowych. Transakcje narkotykowe z udziałem M. K. nie były wcześniej znane organom ścigania i opisując je P. D. (1) w ten sposób sam się obciążał.

Dodatkowo należy zaznaczyć, że w swoich wyjaśnieniach P. D. (1) wskazał na rzeczywiste szczegóły dotyczące sytuacji rodzinnej M. K. – fakt urodzenia się jego dziecka w czasie kiedy miały miejsce transakcje narkotykowe. Nie byłoby to możliwe, gdyby P. D. (1) rzeczywiście nie poznał M. K.. Odrzucić należy twierdzenia M. K., że stało się to na skutek udzielenia przez niego takich informacji w czasie składania wyjaśnień, a następnie przekazania ich przez funkcjonariuszy policji P. D. (1). Przeczy temu logika i sposób składania wyjaśnień przez P. D. (1) odnośnie M. K.. Kwestia urodzin córki M. K. jako czasu w jakim miały miejsce transakcje pojawiała w wyjaśnieniach P. D. (1) złożonych w trakcie konfrontacji z M. K. w dniu 19 listopada 2015 r. M. K. został przesłuchany w charakterze podejrzanego w dniu 18 listopada 2015 r. i w toku tego przesłuchania jak wynika z protokołu jedynie oświadczył, że ma dwoje dzieci, z czego jedno w wieku 1 roku 6 miesięcy (k.1933). Wówczas był przesłuchiwany jedynie przez prokuratora. W przesłuchaniu nie uczestniczył żaden funkcjonariusz policji. W toku tego przesłuchania M. K. nie podnosił tego, że P. D. (1) nie opisał tak istotnej okoliczności dotyczącej jego sytuacji rodzinnej pomimo odczytania mu protokołu wyjaśnień P. D. (1), opisującego jego osobę. Podkreślić trzeba, że wyjaśnienia w tej kwestii P. D. (1) złożył w trakcie konfrontacji, ale nie

samorzutnie co byłoby zrozumiałe, gdyby doszło do przekazania mu takiej informacji przez funkcjonariuszy policji, lecz udzielając odpowiedzi na pytania obrońcy oskarżonego M. K. (k.1940). Przeczy to więc twierdzeniom oskarżonego K., iż na skutek zachowania funkcjonariuszy policji P. D. (1) uzyskał informacje dotyczące jego sytuacji rodzinnej.

Podkreślić należy, że zarówno w przypadku S. K. jak i M. K. P. D. (1) opisując ich przed okazaniem i konfrontacją nie posługiwał się nazwiskami, a jedynie imionami osób mających uczestniczyć w transakcji. Gdyby P. D. (1) miał obciążać oskarżonych pod wpływem funkcjonariuszy policji z pewnością mógłby od razu wskazać dane osób uczestniczących w transakcjach narkotykowych. Tymczasem P. D. (1) wskazał jedynie imiona tych osób, a dopiero na skutek czynności funkcjonariuszy policji doszło do ustalenia potencjalnych osób, które opisywał P. D. (1).

Tak więc wyjaśnienia M. K., w których zaprzeczał swojemu udziałowi w dwóch transakcjach zakupu po 1 kg marihuany w ocenie Sądu stanowią jedynie przyjętą przez niego linię obrony i nie zasługują na wiarę.

Uzyskane przez funkcjonariuszy policji informacje o rezerwacji biletów lotniczych na nazwisko M. K. (notatka urzędowa k.2082) nie wykluczają popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu przestępstwa skoro w czerwcu 2014 r. nie dokonano żadnych rezerwacji na jego nazwisko.

Zeznania J. K. (2) (k.3865) nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy albowiem dotyczą jedynie pochodzenia pieniędzy zabezpieczonych podczas zatrzymania przy M. K..

W ocenie Sądu sporządzone w toku opinii biegłych są jasne, logiczne i brak jest powodów by kwestionować ich wnioski.

Sąd podzielił wnioski opinii sądowo-psychiatrycznej (k.3042-3046), iż stan psychiczny oskarżonego A. D. nie znosił ani nie ograniczał jego zdolności rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania postępowaniem albowiem opinia została sporządzona przez biegłych o wysokich kwalifikacjach zawodowych, jest pełna i jasna.

Pozostałe dowody nie miały istotnego znaczenia dla sprawy. Zeznania B. P. (2) (k.3352-3353) siostry M. F. z uwagi na ich treść nie mają znaczenia dla sprawy. Zeznania świadka P. T. (k.3293-3296) nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia kwestii odpowiedzialności karnej B. P. (1), nie dotyczą postawionego mu zarzutu. Zeznania M. Ż. (k.2680-2681) nie dotyczą treści zarzutów postawionych Ł. R. odnoszą się jedynie do pieniędzy zabezpieczonych w toku przeszukania w związku z czym nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Oceniając kwalifikację prawną czynów oskarżonych Sąd podzielił stanowisko prokuratora zaprezentowane w akcie oskarżenia. Jak to powszechnie przyjmuje się w praktyce, wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 56 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oznacza wszelkie udostępnienie osobom trzecim środków odurzających, odpłatnie lub nieodpłatnie, w celu późniejszego ich przekazania innej osobie, nie będącej konsumentem. To zaś miało miejsce w przypadku oskarżonych zbywających i nabywających środki odurzające i substancje psychotropowe w sprawie niniejszej.

Prawidłowe jest przyjęcie, że przedmiotem przestępstw przypisanych oskarżonym była znaczna ilość środków odurzających i substancji psychotropowych. Zgodnie bowiem z orzecznictwem Sądu Najwyższego jeżeli przedmiotem czynności wykonawczej przestępstw określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) jest taka ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych, to jest to "znaczna ilość" w rozumieniu tej ustawy (vide postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23.09.2009 r. sygn. I KZP 10/09, opubl. OSNKW 2009/10/84 i z dnia 01.02.2007 r. sygn. III K.K. 257/06, opubl. OSNwSK 2007/1/339). Niewątpliwie z takimi ilościami mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, skoro przedmiotem przestępstw były narkotyki w ilościach rzędu 0,5 kilograma i większych. Niewątpliwie nawet w przypadku czynu XXV przypisanego A. D. ilość 70 tabletek ekstazy ze swojej natury wystarczała do zaspokojenia potrzeb co najmniej 70 osób.

Sąd jedynie uznał, stosownie zmieniając opisy czynów przypisanych oskarżonym A. D. (odnośnie czynów zarzuconych mu w pkt XXIII i XXIV) i B. P. (1), iż zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii – art.4 pkt 32 i 33 zachowanie A. D. stanowiło wewnątrzspółnotowe nabycie środków odurzających (skoro kokaina i amfetamina została przemieszczona z Holandii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej), a zachowanie B. P. (1) wewnątrzspółnotową dostawę (skoro doszło do przemieszczenia kokainy z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium Słowacji). Opis przedmiotowych czynów zawarty w akcie oskarżenia, gdzie wskazano, że oskarżeni dokonali wewnątrzspółnotowego przewozu środków odurzających i substancji psychotropowych, jakkolwiek w sensie leksykalnym odpowiadający opisowi zachowania oskarżonych, nie odpowiadał definicji poszczególnych zachowań przestępczych zawartych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii.

Nie ulega również wątpliwości, że oskarżeni S. K. i Ł. R. bez wymaganego zezwolenia posiadali środki odurzające w postaci marihuany, a więc dopuścili się przestępstw z art.62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Przy wymiarze kar Sąd uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonych okoliczności obciążające i łagodzące.

Należy podkreślić bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonych, z uwagi na to, że narkomania stała się bardzo poważnym problemem społecznym. Doprowadza osoby uzależnione do degradacji psychicznej i fizycznej i jest poważnym czynnikiem kryminogennym. Osoby uzależnione dopuszczają się przestępstw w celu zdobycia środków na zakup narkotyków.

Dotychczasowa niekaralność jest okolicznością łagodzącą w stosunku do oskarżonej E. B. (k.2573), oskarżonego Ł. R. (k.2674). Ponadto należy uwzględnić to, że działania oskarżonej R. B. nie przyniosły skutku w postaci znalezienia nabywców na heroinę oferowaną do sprzedaży przez R. T. (1) i P. D. (1) zanim zostali oni zatrzymani przez funkcjonariuszy Policji.

W stosunku do oskarżonego Ł. R. okolicznością łagodzącą jest jego aktualny sposób życia – oskarżony ma stałą pracę jako operator żurawia (k.2592-2594).

Natomiast M. K. nie był dotychczas karany przez sądy polskie (k.2567-2569).

Nie można w pełni podzielić stanowiska obrońcy oskarżonego P. D. (1), iż zasadne jest zastosowanie w stosunku do niego nadzwyczajnego złagodzenia kary. O ile zasadne jest zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia w odniesieniu do kar za przestępstwa zarzucone w pkt XIII, XIV i XV, gdzie P. D. (1) ujawnił popełnienie tych przestępstw i przynajmniej w przypadku przestępstw udziału w obrocie marihuaną z M. K. i S. K. bez wyjaśnień P. D. (1) nie doszłoby do ujawnienia popełnienia tych przestępstw, to w pozostałym zakresie taki wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. W toku postępowania przygotowawczego w odniesieniu do pozostałych przestępstw popełnionych z udziałem R. T. (1) P. D. (1) złożył wyjaśnienia dopiero w momencie kiedy ujawniono mu treść wyjaśnień R. T. (1). Wcześniej zaprzeczał by dokonywał innych przestępstw narkotykowych z R. T. (1) (poza oczywiście przestępstwem dotyczącym heroiną, z którą zostali zatrzymani). W przypadku tych przestępstw nie może być oczywiście mowy, że P. D. (1) ujawnił organom ścigania informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstw oraz istotne okoliczności ich popełnienia. P. D. (1) w toku postępowania przygotowawczego „dawkował” posiadane przez siebie informacje, a do złożenia pełnych wyjaśnień doszło na skutek złożenia wcześniej wyjaśnień przez R. T. (1). Stąd też nie można uznać, że w przypadku oskarżonego P. D. (1) zachodzą przesłanki z art.60 § 3 k.k. w odniesieniu do przestępstw popełnionych z udziałem R. T. (1). Tak więc o ile ostatecznie złożenie przez P. D. (1) wyjaśnień, w których przyznawał się do winy i opisywał przedmiotowe przestępstwa jest okolicznością łagodzącą to nie może być podstawą do uzyskania szczególnych przywilejów procesowych w postaci nadzwyczajnego złagodzenia kary za te przestępstwa.

P. D. (1) był wielokrotnie w przeszłości karany (k.873-874, 1277-1288, 2577-2580, odpisy wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 12.07.2005 r. sygn. II K 195/03 k.1334-1342, Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 20.11.2006 r. sygn. VII K 796/05 k.2889, Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 16.06.2009 r. sygn. III K 63/09 k.1321-1322,

Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 22.10.2013 r. sygn. II K 479/13 k.3290, Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 05.07.2013 r. sygn. II K 46/13 k.1315-1319).

P. D. (1) dopuszczał się kolejnych przestępstw narkotykowych w krótkim czasie po orzeczeniu w stosunku do niego kar za podobne przestępstwa w sprawach Sądu Rejonowego w Lubaniu – wyrok z dnia 22.10.2013 r. sygn. II K 479/13 k.3290, Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim - wyrok z dnia 05.07.2013 r. sygn. II K 46/13, co świadczy o niepoprawności oskarżonego i nieskuteczności orzeczonych w stosunku do niego kar, z których jedna w sprawie sygn. II K 479/13 została orzeczona z warunkowym zawieszeniem wykonania.

Okolicznością obciążającą P. D. (1) jest również to, że w przypadku przestępstw związanych z przemytem narkotyków z Holandii, a następnie ich zbywaniem w Polsce był on obok R. T. (1) ich głównym organizatorem. Popęlnienie tych przestępstw miało miejsce na skutek dojścia do porozumienia R. T. (1) i P. D. (1) odnośnie zamawiania narkotyków i ich zakupu w Holandii.

Wywiad kuratora dotyczący sytuacji rodzinnej i zdrowotnej P. D. (1) (k.2979) w tej sytuacji nie może spowodować obniżenia kar orzeczonych wobec niego – za przestępstwa, odnośnie których nie zastosowano nadzwyczajnego złagodzenia kar.

Mając jednakże na uwadze postawę P. D. (1) w toku postępowania sądowego, jego przyznanie się do winy oraz fakt, iż wyjaśnienia oskarżonego stały się podstawą do ustaleń faktycznych Sądu, zasadne było orzeczenie za przestępstwa zarzucone w pkt IX, X, XI, XII kar pozbawienia wolności równych dolnemu ustawowemu zagrożeniu karą za te przestępstwa.

Uprzednia karalność jest okolicznością obciążającą również w przypadku pozostałych oskarżonych.

A. D. był wielokrotnie w przeszłości karany (k.2563-2566, odpisy wyroku Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach z dnia 30.04.2015 r. sygn. IV K 88/15 k.2839-2840, Sądu Rejonowego w Bytomiu z dnia 24.01.2011 r. sygn. II K 876/10 k.2843-2846, Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach z dnia 23.09.2015 r. sygn. III K 595/14 k.2849-2850, Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 19.05.2016 r. sygn. V K 78/16 k.3087-3090, Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 23.03.2009 r. sygn. V K 58/09 k.2942-2970, zmienionym wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 04.02.2016 r. sygn. IV KK 319/15 k.2971-2973, Sądu Rejonowego w Mysłowicach z dnia 25.01.2008 r. sygn. II K 388/07 k.3242, Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 15.10.2007 r. sygn. II K 803/07 k.3270, Sądu Rejonowego Katowice-Zachód w Katowicach z dnia 14.12.2009 r. sygn. III K 209/09 k.3283, Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 28.09.2006 r. sygn. IV K 1930/01 k.3283, Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 09.08.2005 r. sygn. IV K 894/05 k.3284, Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 26.04.2004 r. sygn. IV K 508/04 k.3285-3286, Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 10.04.2003 r. sygn. III K 294/01 k.3432-3433).

A. D. swoich czynów dopuścił się w krótkim czasie po odbyciu poprzednio orzekanych kar pozbawienia wolności, co miało miejsce 11 maja 2013 r.

Karany był również B. P. (1) (k.2673). Przy czym B. P. (1) był już wcześniej skazywany za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (wyrokiem Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach z dnia 29.04.2010 r. sygn. III K 486/08 k.2882-2885, Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 22.10.2008 r. sygn. V K 233/06 k.2904-2939), a czynu swojego dopuścił się w okresie próby po udzieleniu mu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania kary orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Katowicach sygn. V K 71/13 z dnia 12.07.2013 r. k.2894-2895. B. P. (1) swojego czynu dopuścił się po upływie zaledwie miesiąca od opuszczenia zakładu karnego, co miało miejsce 3 listopada 2014 r.

Takie okoliczności dotyczące A. D. i B. P. (1) świadczą o ich rażącym lekceważeniu porządku prawnego i nieskuteczności dotychczas wykonywanych wobec nich kar pozbawienia wolności.

W związku z tym wywiad kuratora (k.3011-3012) potwierdzający, że oskarżony B. P. (1) prawidłowo funkcjonuje w środowisku rodzinnym nie może mieć decydującego znaczenia.

W przypadku oskarżonych A. D. i B. P. (1) okolicznością obciążającą jest również to, że swoich czynów dopuścili się w warunkach recydywy określonej w art.64 § 1 k.k. albowiem Sąd orzekając o karach w ich przypadku nie przekraczał górnej granicy kary określonej w przepisach ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

W przypadku A. D. i B. P. (1) należało także uwzględnić ich udział w poszczególnych zdarzeniach związanych z przemytem narkotyków. A. D. pełnił rolę bezpośredniego wykonawcy przemytu, za stosunkowo niewygórowane wynagrodzenie. Największy zysk z tych przestępstw osiągnęli R. T. (1), P. D. (1) i S. B.. Natomiast do udziału B. P. (1) w sprzedaży kokainy na Słowację doszło na skutek tego, że R. T. (1) i P. D. (1) nie udało się sprzedać kokainy w M.. Wcześniej nie było planowane sprzedanie kokainy z udziałem B. P. (1). Decyzja o pośrednictwie w sprzedaży kokainy na Słowację nie była wcześniej planowana ani uzgadniana.

Biorąc pod uwagę role oskarżonych A. D. i B. P. (1) w przedmiotowych przestępstwach Sąd wymierzył im kary pozbawienia wolności w wysokości równej bądź zbliżonej do dolnego ustawowego zagrożenia karą.

Okolicznością obciążającą w przypadku oskarżonego S. K. jest to, iż był już w przeszłości karany, chociaż nie za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (k.2675, 2584-2585).

Przy orzekaniu w zakresie kar łącznych Sąd zastosował zasadę częściowej absorpcji za czym przemawia stosunkowo niewielka odległość czasowa pomiędzy przestępstwami oskarżonych oraz to, że pomiędzy wymierzonymi za nie karami nie zachodzi znaczna różnica. Przemawia za tym również podobieństwo przestępstw, za które zostali skazani, które były wymierzone przeciwko temu samemu dobru chronionemu prawem – wszystkie przestępstwa będące przedmiotem niniejszego postępowania to przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

W ocenie Sądu tak orzeczone kary będą adekwatne do stopnia szkodliwości społecznej czynów oskarżonych i ich winy, a także zrealizują zadania prewencji szczególnej i ogólnej kształtując we właściwy sposób świadomość prawną społeczeństwa i przekonanie, że wymiar sprawiedliwości w sposób właściwy reaguje na tego rodzaju przestępstwa.

W przypadku oskarżonych M. K., R. B. i Ł. R. w ocenie Sądu wystarczające dla zapobieżenia ich powrotowi do przestępstwa jest orzeczenie kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary, przy zastosowaniu zgodnie z dyrektywą art.4 § 1 k.k. względniejszych przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 2015 r. Dodatkowo zapobieżeniu powrotowi do przestępstwa oskarżony M. K. i Ł. R. ma służyć oddanie ich w okresie próby pod dozór kuratora.

Sąd nie orzekał w stosunku do oskarżonych nawiązek na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uznając, że wystarczające jest to, że obok kar pozbawienia wolności orzeczono w stosunku do oskarżonych kary grzywny, a więc dolegliwości o charakterze pieniężnym.

W przedmiocie orzeczenia na podstawie art.45 § 1 k.k. orzeczenia przepadku korzyści majątkowych uzyskanych z popełnienia przestępstw wbrew wnioskowi oskarżyciela publicznego Sąd nie wydał orzeczeń z tego tytułu w stosunku do oskarżonych S. K. (w związku ze skazaniem za czyn zarzucony w pkt XXII), M. K., A. D. (w związku ze skazaniem za czyn zarzucony w pkt XXV i XXVI), Ł. R. (w związku ze skazaniem za czyn zarzucony w pkt XXX). Nie można przyjąć, że osoby te w przypadku skazania za wymienione wyżej przestępstwa nabycia środków odurzających i substancji psychotropowych uzyskali w wyniku tych przestępstw korzyść majątkową równą cenie ich zakupu. Taka korzyść niewątpliwie powstała po stronie zbywców narkotyków. Nabywcy przedmiotowych narkotyków korzyść majątkową uzyskaliby bowiem dopiero w momencie zbycia narkotyków kolejnym osobom. W toku postępowania jednakże nie poczyniono żadnych ustaleń w tym zakresie.

Sąd nie orzekł również zwrotu korzyści jaką miałby uzyskać z popełnienia przestępstwa B. P. (1). W toku postępowania Sąd ustalił, że B. P. (1) nie był nabywcą 600 gramów kokainy, a jedynie pośredniczył w jej sprzedaży i przewozie do

nabywcy mieszkającego na Słowacji. W toku postępowania nie poczyniono żadnych ustaleń, nie pozwalają na to żadne zgromadzone w sprawie dowody, jaką korzyść uzyskał B. P. (1) od ostatecznego nabywcy kokainy. Stąd niemożliwe jest orzeczenie w stosunku do niego obowiązku w trybie art.45 § 1 k.k.

Podobnie Sąd nie orzekł przepadku korzyści majątkowej na podstawie art.45 § 1 k.k. wobec A. D. w związku ze skazaniem za czyn zarzucony w pkt XXIV skoro nie udało się ustalić ilości ani wartości amfetaminy przekazanej oskarżonemu przez S. B. w zamian za dokonanie jej przemytu z Holandii do Polski.

Odnośnie wniosków oskarżyciela publicznego w stosunku do oskarżonego P. D. (1) w przedmiocie wydania orzeczeń na podstawie art.45 § 1 k.k. Sąd przyjął, że nie zasługują w pełni na uwzględnienie. W odniesieniu do czynu zarzuconego P. D. (1) w pkt X uzyskaną przez niego korzyścią majątkową jest kwota 42.742,50 zł, co stanowi połowę cenę sprzedaży 0,5 kilograma kokainy. Skoro sprzedana osobie o imieniu M. kokaina należała do P. D. (1) i S. B., a po dokonaniu sprzedaży, podzielili się uzyskaną kwotą to uzyskana ze sprzedaży kwota korzyści musi być podzielona między obu oskarżonych. W przypadku czynu zarzuconego P. D. (1) w pkt XII oczywiście podstawą orzeczenia przepadku korzyści majątkowej nie mogła być pełna kwota uzyskana ze sprzedaży 600 gramów kokainy. W tej sytuacji P. D. (1) otrzymał część kwoty uzyskanej ze sprzedaży w związku ze swoim udziałem w transakcji. Z uwagi na to, że ustalono, że sprzedaż 600 gramów kokainy nastąpiła za kwotę 27.600 euro, R. T. (1) wyjaśnił, że z tej kwoty otrzymał 25.800 euro (k.1476v), a S. B. przyznał, że otrzymał 1000 euro (k.2059) należy przyjąć, że korzyścią P. D. (1) była kwota 800 euro. Dlatego w związku ze skazaniem za przedmiotowy czyn Sąd orzekł przepadek równowartości kwoty 800 euro czyli 3320 złotych.

Na poczet orzeczonych kar zaliczono oskarżonym okresy ich tymczasowego aresztowania, w przypadku oskarżonego P. D. (1) uwzględniając fakt, że w czasie tymczasowego aresztowania była wobec niego wykonywana kara pozbawienia wolności orzeczona przez Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim w sprawie sygn. II K 46/13 (k.1712).

Jednocześnie zgodnie z obowiązującymi przepisami Sąd orzekł o przepadku dowodów rzeczowych – zabezpieczonych w toku postępowania środków odurzających oraz przedmiotów, które służyły do popełnienia przestępstw będących przedmiotem niniejszego postępowania.

Pozostałe przedmioty uznane za dowody rzeczowe w sprawie jako zbędne dla postępowania karnego na podstawie art.230 § 2 k.p.k. zostały zwrócone uprawnionym osobom.

O wynagrodzeniu obrońców z urzędu orzeczono zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Sąd na podstawie art.627 k.p.k. w zw. z art.633 k.p.k. zasądził od oskarżonych koszty procesu w częściach nań przypadających. O opłatach orzeczono na podstawie art.2 ust.1 pkt 4 i 5, art.3 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.